

Brüsszel, 2022.12.8.
COM(2022) 701 final

2022/0407 (CNS)

Javaslat

A TANÁCS IRÁNYELVE

a 2006/112/EK irányelvnek a digitális korhoz igazodó héaszabályok tekintetében történő módosításáról

{SEC(2022) 433 final} - {SWD(2022) 393 final} - {SWD(2022) 394 final}

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

• A javaslat indokai és céljai

A hozzáadottérték-adó (héta) valamennyi uniós tagállamban az egyik fő bevételi forrás¹. A héa az uniós költségvetés kulcsfontosságú finanszírozási forrása is egyben, mivel a nemzeti szinten beszedett héa 0,3 %-át saját forrásként átutalják az Uniónak, ami a teljes uniós költségvetés 12 %-át teszi ki. Annak ellenére, hogy a héa kulcsfontosságú szerepet játszik a költségvetési politika kialakításában, a héarendszert a nem optimális héabeszedési és -ellenőrzési módszerek hátráltatják. Ráadásul túlzott terheket és megfelelési költségeket von maga után.

A bevételkiesés – más néven „héabevétel-kiesés”² – a héa nem optimális beszedése és ellenőrzése által okozott problémákat jelent. A 2020-as év tekintetében összesen 93 milliárd EUR-ra becsült veszteség jelentős része az „eltűnő kereskedő” révén elkövetett, Közösségen belüli csalásnak³ tudható be. A héabevétel-kiesés magában foglalja a belföldi héacsalás és héakijátszás, a héakikerülés, a csőd és fizetéseképtelenség, valamint a számítási és adminisztratív hibák okozta bevételkiesést is. A héarendszer nemcsak ki van téve a csalás kockázatának, hanem a vállalkozások számára is egyre összetettebbé és megterhelőbbé vált. Különösen a határokon átnyúló kereskedelemre vonatkozó 30 éves héaszabályok nem igazodnak a digitális korban folytatott üzleti tevékenységhez, ezért szükségszerűen át kell gondolni, hogy a technológia hogyan használható fel a vállalkozások adminisztratív terheinek és kapcsolódó költségeinek csökkentésére, valamint az adócsalás elleni küzdelemre.

Ezért a Bizottság a helyreállítási tervet támogató igazságos és egyszerű adózásra irányuló 2020. évi cselekvési tervében⁴ bejelentette a „Héaszabályok a digitális korban” című jogalkotási csomagot, amely a Bizottság 2022. évi munkaprogramjában⁵ is szerepelt. E javaslat a 904/2010/EU rendeletnek a digitális korban szükséges, héával kapcsolatos közigazgatási együttműködési rendszer tekintetében történő módosításáról szóló tanácsi rendeletre irányuló javaslattal⁶, valamint a 282/2011/EU tanácsi végrehajtási rendeletnek az egyes héaszabályozásokhoz kapcsolódó tájékoztatási követelmények tekintetében történő módosításáról szóló tanácsi végrehajtási rendeletre irányuló javaslattal⁷ együtt e csomag részét képezi.

---

¹ Eurostat: https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Tax_revenue_statistics

² A héabevétel-kiesés a héajogszabályok és kiegészítő rendeletek alapján várt héabevétel és a ténylegesen beszedett összeg közötti általános különbség:

https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/vat/vat-gap_en

³ Europol: <https://www.europol.europa.eu/crime-areas-and-statistics/crime-areas/economic-crime/missing-trader-intra-community-fraud>

⁴ COM(2020) 312 final.

⁵ COM(2021) 645 final (II. melléklet, 20. pont).

⁶ Kérjük, adja meg a hivatkozást, ha rendelkezésre áll.

⁷ Kérjük, adja meg a hivatkozást, ha rendelkezésre áll.

A Bizottság adózási cselekvési tervének bejelentését követően a Tanács kijelentette, hogy „támogatja a Bizottságnak a hozzáadottérték-adóra (héta) vonatkozó uniós szabályok egyértelműbbé tételére, egyszerűsítésére és korszerűsítésére irányuló javaslatát”, „üdvözli azt a kezdeményezést, amelyet a Bizottság jelentett be [...] [a] határokon átnyúló ügyleteket érintő adatszolgáltatási kötelezettségek korszerűsítésére [...] vonatkozóan” és „üdvözli a Bizottság azon szándékát hogy megvizsgálja a héaszabályozási keret platformalapú gazdasághoz való hozzáigazításának szükségességét”⁸. Az európai parlamenti állásfoglalások általában támogatják a héacsalás elleni küzdelemre irányuló kezdeményezéseket⁹. Az Európai Parlament továbbá megemlíti, hogy kifejezetten támogatja a kezdeményezést, kijelentve, hogy „várakozással tekint a héabevallási kötelezettségek korszerűsítésére irányuló jogalkotási javaslat elé”¹⁰. Az Európai Parlament nemrégiben elfogadott egy állásfoglalást¹¹ amelyben rámutat az adatok és a digitális eszközök által a bürokrácia visszaszorítása és az adózók különböző kötelezettségeinek egyszerűsítése tekintetében kínált lehetőségekre, különösen a héabevallások és az összesítő nyilatkozatok területén (...), és üdvözli a héaelőírások ügyletalapú „valós idejű” jelentéstétel és e-számlázás alkalmazásával történő korszerűsítésére, egyszerűsítésére és harmonizálására irányuló bizottsági javaslatot. Az állásfoglalásban hangsúlyozza továbbá, hogy a tagállamok adószabályainak sokfélesége nagy terheket jelentő kihívás, ugyanakkor támogatja az uniós egyablakos ügyintézési rendszert, és e rendszer hatályának a szolgáltatások szélesebb körére való kiterjesztését kéri.

E csomag három fő célkitűzése:

1. a **héabevallási kötelezettségek**¹² korszerűsítése: olyan digitális adatszolgáltatási követelmények bevezetése, amelyek egységesítik azokat az információkat, amelyeket az adóalanyoknak minden egyes ügyletről elektronikus formátumban be kell nyújtaniuk az adóhatóságokhoz. Ugyanakkor a határokon átnyúló ügyletek esetében előírják az e-számlázás használatát;
2. a **platformgazdaság**¹³ által támasztott kihívások kezelése: a platformgazdaságra alkalmazandó héaszabályok aktualizálása az egyenlő bánásmód kérdésének kezelése érdekében, az ilyen ügyletekre alkalmazandó, a szolgáltatásnyújtás teljesítési helyével kapcsolatos szabályok tisztázása, valamint a platformok héabeszedésben

---

⁸ A Tanács következtetései a méltányos és hatékony adóztatásról a helyreállítás idején, a digitalizációhoz kapcsolódó adóügyi kihívásokról, valamint a jó adóügyi kormányzásról az EU-ban és azon túl (FISC 226 ECOFIN 1097, dok. sz.: [13350/20](#)).

⁹ Az Európai Parlament 2016. november 24-i állásfoglalása a végleges héarendszer felé vezető útról és a héacsalás elleni küzdelemről (2016/2033(INI)); Az Európai Parlament 2018. október 4-i állásfoglalása a vámcshalások elleni küzdelemről és az Unió saját forrásainak védelméről (2018/2747(RSP)).

¹⁰ Az Európai Parlament 2022. február 16-i állásfoglalása a hatodik héairányelv végrehajtásáról: mi hiányzik az Unióban a héabevétel-kiesés csökkentéséhez? (2020/2263(INI)).

¹¹ Az Európai Parlament 2022. március 10-i állásfoglalása a Bizottságnak szóló ajánlásokkal a helyreállítási stratégiát támogató méltányos és egyszerű adózásról (P9_TA(2022)0082).

¹² A héabevallási kötelezettségek a héaalanyként nyilvántartásba vett vállalkozások azon kötelezettségére utalnak, miszerint a héabeszedés nyomán követésének lehetővé tétele érdekében az ügyleteikről rendszeres bevallást kell benyújtaniuk az adóhatóságnak.

¹³ E tekintetben a „platformgazdaság” kifejezés a platformon keresztül nyújtott szolgáltatásokra vonatkozik.

betöltött szerepének megerősítése, amennyiben elősegítik a rövid távú szálláshely-kiadási szolgáltatások vagy a személyszállítási szolgáltatások nyújtását; valamint

3. az Unión belül a **héaalanyként történő többszöri nyilvántartásba vétel** szükségességének elkerülése, valamint a távértékesítés esetén fizetendő héa bevallásához és megfizetéséhez alkalmazott eszköz¹⁴ működésének javítása a héaalanyként történő egységes nyilvántartásba vétel bevezetésével. Azaz a meglévő egyablakos ügyintézési/importügyintézési rendszer és fordított adózási rendszer javítása és bővítése annak érdekében, hogy minimálisra csökkenjen azon esetek száma, amikor az adóalanynak egy másik tagállamban nyilvántartásba kell vetetnie magát.

1. Héabevallási és digitális adatszolgáltatási követelmények

A héairányelv az 1970-es évekre nyúlik vissza, ennél fogva az alapértelmezett adatszolgáltatási követelmények nélkülözik a digitális szempontokat. Mindazonáltal a globális tendencia a hagyományos héaszabályoknak való megfeleléstől az adóhatóságokkal való ügyletalapú, valós idejű – gyakran e-számlázáson alapuló – adatmegosztás felé történő elmozdulásról árulkodik. A héairányelv¹⁵ jelentős mértékben akadályozza a digitalizációt, mivel a tagállamoknak eltérést kell kérniük ahhoz, hogy kötelező e-számlázási követelményeken alapuló digitális adatszolgáltatási követelményeket fogadhassanak el.

Több tagállam még így – azaz ilyen eltéréssel élve – is különféle digitális adatszolgáltatási követelményeket vezetett be, amelyek ügyletenkénti adatszolgáltatást biztosítanak az adóhatóságoknak. Az adóellenőrzés javulásának és a meg nem feleléssel kapcsolatos elrettentő hatásnak köszönhetően az intézkedések sikeresnek bizonyultak a héabeszedés fokozását illetően. A héabevételek 2014 és 2019 között ehhez kapcsolódóan a becslések szerint 19–28 milliárd EUR-val nőttek azokban a tagállamokban, amelyek ebben az időszakban digitális adatszolgáltatási követelményeket vezettek be, ami a héabevételek 2,6–3,5 %-os éves növekedésének felel meg¹⁶.

---

¹⁴ https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/vat/vat-e-commerce_en

¹⁵ A tagállamoknak nincs kifejezetten lehetőségük arra, hogy a héa pontos behajtásának biztosítása és a héacsalás megakadályozása érdekében kötelező e-számlázási követelményeket vezessenek be. A héairányelv 232. cikke az elektronikus számla alkalmazását a számlabefogadó beleegyezéséhez köti; e rendelkezéstől nem lehet eltérni a 273. cikk alkalmazásával, amelynek értelmében a tagállamok a héa pontos behajtása és a héacsalás megakadályozása érdekében más kötelezettségeket is bevezethetnek az adófizetők számára. Ha tehát valamely tagállam kötelező e-számlázási követelményeket kíván bevezetni, akkor ahhoz a 395. cikk alapján kérelmeznie kell az irányelvtől való eltérést, amelyet a Tanácsnak a Bizottság javaslata alapján egyhangúlag jóvá kell hagynia.

¹⁶ A „Héa a digitális korban” című tanulmányban ökonometriai elemzést végeztek annak megbecslése céljából, hogy a digitális adatszolgáltatási követelmények jóvoltából javult-e a héaszabályoknak való megfelelés, ennél fogva pedig csökkent-e a héabevétel-kiesés, illetve nőttek-e a héabevételek. A digitális adatszolgáltatási követelmények hatásának becslése két függő változón alapul: héabevétel-kiesés és héabeszedési hatékonyság. A modellel kapcsolatos előírásokat és az eredményeket részletesen a javaslatot kísérő hatásvizsgálati jelentés (SWD(2022) 393 bizottsági szolgálati munkadokumentum) 4. melléklete ismerteti.

A héairányelv széles mérlegelési jogkört biztosít a tagállamok számára az adó pontos behajtásának biztosításához és az adócsalás megakadályozásához szükségesnek ítélt kötelezettségek bevezetésére. Ennélfogva a digitális adatszolgáltatási követelmények tagállamonként jelentősen eltérnek. Ezek a következőket foglalhatják magukban: i. a kereskedelmi ügyletekre vonatkozó havi beszámolók továbbítása, ii. a számlák valós idejű benyújtása, iii. a számlaadatok valós vagy kvázi valós idejű továbbítása, vagy iv. az adó- és számviteli adatok vagy a héanyilvántartások benyújtása. Más tagállamok nem digitális eszközöket vezettek be az ügyletek bejelentésére, például olyan listák készítését írják elő, amelyek nem szolgáltatnak ügyletszintű adatokat, hanem csak az értékesítések vagy vásárlások értékét adják meg vevőnként vagy szolgáltatónként (szolgáltatók és vevők listája). Mindezeket a követelményeket a héabevallások benyújtására vonatkozó követelményen felül vezették be.

Az érdekelt felek a konzultáció során megerősítették, hogy milyen mértékű problémákat okoz az eltérő digitális héabevallási követelmények gyors bevezetése, illetve azt, hogy gyorsan kell cselekedni¹⁷. A szabályozási keret ebből eredő széttagoltsága további megfélemlési költségeket ró azokra a vállalkozásokra, amelyek különböző tagállamokban működnek és így eltérő helyi követelményeknek kell eleget tenniük, továbbá akadályozza az egységes piac működését. Mivel egyre több tagállam a digitális adatszolgáltatási kötelezettségek különböző modelljeit¹⁸ alkalmazza, a széttagoltság jelentős költségeket ró a multinacionális vállalatokra (azaz az egynél több tagállamban jelen lévő vállalatokra)¹⁹. A becslések szerint az ilyen költségek uniós szinten évente mintegy 1,6 milliárd EUR-ra rúgnak, amelyből 1,2 milliárd EUR a multinacionális kisvállalkozásokat, 0,4 milliárd EUR pedig a multinacionális nagyvállalatokat terheli²⁰.

Ezen túlmenően a Közösségen belüli ügyletekhez kapcsolódó jelenlegi adatszolgáltatási rendszer (a héairányelvben: „összesítő nyilatkozatok”²¹) nem teszi lehetővé a tagállamok számára az ilyen ügyletekhez kapcsolódó héacsalások elleni

---

¹⁷ A nyilvános konzultáció összefoglalója itt található: [Héa a digitális korban \(europa.eu\)](https://ec.europa.eu/economy_finance/consultation-digital-reporting-requirements)

¹⁸ Jelenleg számos tagállamban különféle digitális adatszolgáltatási követelmények vannak érvényben: az e-számlázás elszámolása (Olaszország), valós idejű adatszolgáltatás (Magyarország, Spanyolország), adózási célú egységes könyvvizsgálói fájl (SAF-T) szerinti adatszolgáltatás (Litvánia, Lengyelország, Portugália), héajegyzék (Bulgária, Horvátország, Csehország, Észtország, Lettország, Szlovákia), valamint néhány tagállam elfogadásra váró adatszolgáltatási kötelezettségekről tett nyilvánosan bejelentést (Franciaország, Görögország, Románia).

¹⁹ Az Eurostat becslései alapján az Unióban mintegy 210 000 multinacionális vállalat működik, amelyek 85 %-a helyi székhelyű, a többit pedig külföldi szervezetek irányítják.

²⁰ E költségek főként a jelentős létesítési költségekből adódnak, különösen az összetettebb digitális adatszolgáltatási követelményekkel rendelkező országokban. A megfelelés érdekében a multinacionális kisvállalkozások várhatóan körülbelül 10 000 EUR-t fektetnek be a SAF-T követelmények, 25 000 EUR-t a valós idejű követelmények, illetve több mint 50 000 EUR-t az elektronikus számlázás esetében. Ami a multinacionális nagyvállalatokat illeti, a költségek elérik a SAF-T követelmények esetében az 50 000 EUR-t, a valós idejű követelmények esetében a 200 000 EUR-t, az elektronikus számlázás esetében pedig az 500 000 EUR-t.

²¹ Amikor egy vállalkozás termékeket vagy szolgáltatásokat értékesít egy másik tagállamban található vállalkozásnak, köteles összesítő nyilatkozatot benyújtani a tagállamának, amelyben részletezi, hogy mely vállalkozásnak és összesen milyen összegben teljesítette az ügyletet. Az információkat megosztják a tagállamok között, és azokat felhasználják a megfelelés biztosításának elősegítéséhez.

hatékony fellépést. A jelenlegi összesítő nyilatkozatok 1993-ra nyúlnak vissza, és azóta sem változtak jelentős mértékben. Nincsenek felkészülve a digitális gazdaságra, és nem igazán hasonlíthatók össze a néhány tagállam által a belföldi ügyletek tekintetében alkalmazott, sokkal korszerűbb digitális adatszolgáltatási rendszerekkel.

Egyéb hiányosságok mellett az összesítő nyilatkozatok csak az egyes adóalanyok vonatkozásában szolgálnak összesített adatokkal, ügyletenkénti adatokat nem tartalmaznak. Ezenkívül nem teszik lehetővé az értékesítések és a beszerzések adatainak összevetését sem, mivel a héairányelv nem teszi kötelezővé a tagállamok számára a Közösségen belüli beszerzésekről való adatszolgáltatást, és a tagállamoknak kevesebb mint a fele vezetett be ilyen kötelezettséget. Továbbá előfordulhat, hogy ezen adatok nem állnak a kellő időben más tagállamok adóhatóságainak rendelkezésére, egyrészt a bevallási gyakoriság, másrészt pedig a helyi adóhatóságok számára az adatok rendszerbe való feltöltéséhez szükséges idő miatt. E hiányosságokra helyesen hívta fel a figyelmet a nyilvános konzultációban részt vevő, tájékozott érdekelt felek közel kétharmada, akik teljesen vagy részben egyetértettek azzal, hogy az összesítő nyilatkozatok hatékonyabb eszközként szolgálnának az Unión belüli csalás elleni küzdelemben, ha az adatokat ügyletenként és az ügylet időpontjához közelebb gyűjtenék.

A határokon átnyúló ügyletek bejelentésének bármilyen reformja elkerülhetetlenül változtatásokat von maga után az illetékes tagállami hatóságok és a héainformációcsere-rendszer (VIES) közötti igazgatási együttműködésben és adatcserében²².

E problémákat a Közösségen belüli kereskedelemről eredő héa elleni küzdelemmel kapcsolatban egy olyan ügyletenkénti adatszolgáltatási rendszer bevezetése fogja megoldani, amely a számos tagállam által a belföldi ügyletek esetében már bevezetett sikeres rendszerekkel összhangban szinte valós időben szolgál majd információkkal a tagállamok számára. Ami a belföldi adatszolgáltatási rendszerek harmonizációjának hiányát illeti, a problémák kezelése céljából létre fognak hozni egy, az adatszolgáltatás során követendő egységes sablont, lehetővé téve az

---

22

1993-ban, a belső piac bevezetésével megszüntették a határellenőrzéseket, és azokat a héa tekintetében rendszeresen benyújtandó összesítő nyilatkozatok formájában a Közösségen belüli értékesítésekre vonatkozó adatszolgáltatási kötelezettség váltotta fel (az összesítő nyilatkozat egy egyszerű formanyomtatvány, amelyet a kereskedők a héabevallásukon kívül havonta/egyedévente nyújtanak be a más tagállambeli kereskedőknek szállított termékek és nyújtott szolgáltatások bejelentésére, és amely tartalmazza a vevők héaazonosító számát és vevőnként az adott időszakban teljesített értékesítések összesített értékét). Ezen összesítő nyilatkozatokat a nemzeti héa-adatbázisokban tárolják. Majd ezen adatbázisokat összekapcsolják a VIES (héainformációcsere-rendszer) elnevezésű elektronikus felületen keresztül, ahol a Bizottság kezeli a tagállamok közötti kommunikációs kapcsolatokat, ellenben a nemzeti VIES-alkalmazásokat a tagállamok fejlesztik ki. Az adóhatóságok ellenőrzési célokból férnek hozzá a VIES információihoz, ugyanakkor a gazdasági szereplők a VIES webes felületét, azaz „VIES-a-weben” elnevezésű modulját használják arra, hogy ellenőrizzék ügyfeleik Európai Unióban a termékeket és szolgáltatásokat érintő, határokon átnyúló ügyletekhez kapott héaazonosító számának érvényességét.

adóalanyok számára, hogy az elektronikus számlázás közbeszerzésben történő alkalmazásáról szóló 2014/55/EU irányelvben²³ meghatározott európai szabványnak megfelelően kiállított elektronikus számlákon szereplő adatokat mindig bejelentésük.

2. A platformgazdaság héaszempontú kezelése

A platformgazdaság üzleti modelljének térhódítása²⁴ új problémákat vetett fel a héarendszerben. E problémák egyike a héa terén mutatkozó egyenlőtlenség.

A héaszabályok értelmében adóalany minden olyan (természetes vagy jogi) személy, aki önállóan végez gazdasági tevékenységet²⁵. Az adóalanyok kötelesek héaalanyként nyilvántartásba vetetni magukat, és értékesítéseik után héát felszámítani. A magánszemélyként eljáró személyek azonban nem minősülnek adóalanyoknak. Ezenkívül a kisvállalkozások mentesülnek a héa alól egy egyszerűsítő intézkedésnek köszönhetően, amely mentesíti őket a héával kapcsolatos adminisztratív kötelezettségek alól.

A közelmúltig úgy gondolták, hogy a magánszemélyek és a mentességet élvező kisvállalkozások egyáltalán nincsenek hatással a héaalanyként nyilvántartásba vett vállalkozásokkal szembeni piaci versenyre. A platformgazdaság azonban olyan új üzleti modelleket vezetett be, amelyek megváltoztatják ezt a helyzetet.

A magánszemélyek és a kisvállalkozások egy platformon keresztül nyújthatják héamentes szolgáltatásaikat, és a méretgazdaságosság és a hálózati hatás²⁶ révén közvetlen versenyben állhatnak a hagyományos, héaalanyként nyilvántartásba vett szolgáltatókkal. Ez például azt jelenti, hogy egy szálloda olyan szálláshelyeket tartalmazó listákkal versenyezhet, amelyek nem számítanak fel héát szolgáltatásaik után. Európában a platformon keresztül kínált szálláshelyek ára átlagosan 8–17 %-kal lehet alacsonyabb, mint egy regionális szálloda átlagos napi ára²⁷. A „Héa a digitális korban” című tanulmányban²⁸ szereplő információk szerint (bár ez a platform típusától függően változik) a platformot használó összes elsődleges értékesítő akár 70 %-a nem rendelkezik héaazonosító számmal. A kérdéssel

---

²³ [Az Európai Parlament és a Tanács 2014/55/EU irányelve \(2014. április 16.\) az elektronikus számlázás közbeszerzésben történő alkalmazásáról.](#)

²⁴ A „platformgazdaság” az ügyletek olyan többoldalú modelljének leírására szolgál, amelyben három vagy több fél vesz részt. Ezen ügyletek esetében az **online platform** elősegíti a két vagy több különböző, de egymástól függő felhasználói csoport közötti kapcsolattartást. Ezen interakciókban a platformhoz tartozó felek (szolgáltatók vagy elsődleges értékesítők) egyike pénzbeli ellenszolgáltatásért cserébe szolgáltatásokat kínálhat a másik félnek (megrendelő). A platform általában díjat számít fel az ügylet elősegítéséért.

²⁵ A héairányelv 9. cikke és az ahhoz kapcsolódó állandó ítélkezési gyakorlat szerint a „gazdasági tevékenység” fogalma nagyon tágan értelmezhető. Az „önállóan” fogalma azonban azt jelenti, hogy a munkavállalókat nem tekintik adóalanyoknak.

²⁶ Olyan hálózatok kiépítésére irányuló képesség, amelyeken keresztül minden további felhasználó javítja az összes meglévő felhasználó tapasztalatát; az emberek vagy résztvevők számának növekedése javítja valamely termék vagy szolgáltatás értékét.

²⁷ <https://ipropertymanagement.com/research/airbnb-statistics>

²⁸ Héa a digitális korban. Zárójelentés (I–III. kötet). A TAXUD/2019/CC/150 keretszerződést végrehajtó 7. sz. egyedi szerződés.

kapcsolatban véleményt nyilvánító válaszadók több mint kétharmada tapasztalt már ilyen versenytorzulást.

A tanulmány kifejezetten a személyszállítási és a szálláshely-szolgáltatási ágazatot jelölte meg olyan ágazatként, ahol a legnyilvánvalóbb a héa-egyenlőtlenség (mivel a szálláshely-szolgáltatási platformmodell közvetlenül a szállodaiparral, a személyszállítási platformmodell pedig közvetlenül a magán-taxitársaságokkal versenyez). E két terület – a platformokon keresztül zajló termékértékesítést (más néven „e-kereskedelem”) követően, amely a termékértékesítést illetően saját szabályokkal rendelkezik – a platformgazdaság két legnagyobb ágazata is egyben²⁹.

További problémás területet jelent, hogy nem tisztázottak az e platformok által nyújtott szolgáltatásokra és különösen az elsődleges értékesítő héaalanyiségének azonosítására vonatkozó héaszabályok.

A platformon keresztül szolgáltatást nyújtók adóalanyiséga határozza meg a platformon nyújtott, értékesítést elősegítő szolgáltatások héaszempontú kezelését, ha a szolgáltató székhelye a platform helye szerinti tagállamtól eltérő tagállamban van. Ilyen helyzetben – függetlenül attól, hogy a szolgáltató nem adóalany vagy adóalany – a platform alkalmazhatja az egyablakos ügyintézési rendszert vagy a fordított adózást. E meghatározás azonban nem egyszerű, mivel a platformok gyakran nem rendelkeznek az elsődleges értékesítő jogállásának értékeléséhez szükséges információkkal.

Ráadásul a tagállamok eltérően alkalmazták a héairányelvben foglalt, platformgazdaságra vonatkozó különböző szabályokat³⁰. Például a platformok által kiszámlázott, értékesítést elősegítő szolgáltatások egyes tagállamokban elektronikus úton nyújtott szolgáltatásnak, míg más tagállamokban közvetítői szolgáltatásnak minősülnek. Tisztázni kell ezeket a szabályokat, mivel az uniós héaszabályok jelenlegi eltérő tagállami alkalmazása miatt előfordulhat, hogy eltérő teljesítési helyeket alkalmaznak³¹, ami később kettős adóztatáshoz vagy az adóztatás elmaradásához vezethet.

Ugyancsak problémás területet jelentenek a platformokra rótt kötelezettségek.

A platformoknak meg kell őrizniük bizonyos, általuk elősegített értékesítésekre vonatkozó információkat³², és ezeket kérésre a tagállamok rendelkezésére kell bocsátaniuk. A tagállamok azonban számos különböző követelményt támasztanak a platformokkal szemben a határidőt és ezen információk formátumát illetően. Ezért szabályozásra van szükség. Ezenkívül a csalás elleni küzdelem érdekében a platformoknak ezeket az információkat nemcsak a vállalkozások közötti

---

²⁹ Az ökoszisztémán belüli éves értékük 38,2 milliárd EUR, illetve 43,2 milliárd EUR.

³⁰ A „Héa a digitális korban” című tanulmány (II. rész) 25. táblázatából kitűnik, hogy a válaszadók 44 %-a problémásnak találta a héaszabályok eltérő tagállami alkalmazását.

³¹ A nem adóalany részére elektronikus úton nyújtott szolgáltatás teljesítési helye az a hely, ahol a megrendelő letelepedett, míg a nem adóalany részére nyújtott közvetítői szolgáltatás teljesítési helye az a hely, ahol az alapul szolgáló ügyletet teljesítik, amely például az ingatlan vagyontárgyakkal kapcsolatos szolgáltatások esetében az a hely, ahol a vagyontárgy található.

³² A héairányelv 242a. cikke.

értékesítések (ahogyan jelenleg történik), hanem a kiskereskedelmi értékesítések vonatkozásában is meg kell őrizniük és rendelkezésre kell bocsátaniuk.

E problémákra a vélelmezett értékesítői modell bevezetése jelent majd megoldást, amelynek keretében a platformok elszámolják az alapul szolgáló értékesítésre vonatkozó héát, amennyiben az értékesítő nem számít fel héát, ezáltal egyenlő bánásmódot biztosítva a digitális és az offline rövid távú szálláshely-kiadási és személyszállítási ágazatok között. Ezenkívül az értékesítés teljesítési helyére vonatkozó szabályok egységes alkalmazásának lehetővé tétele érdekében pontosítani fogják az értékesítést elősegítő szolgáltatás kezelését, és lépéseket fognak tenni a platformokról a tagállamok felé történő információtovábbítás harmonizálása érdekében.

3. A héaalanyként történő nyilvántartásba vétel követelményei az Unióban

A más tagállamokban adóköteles ügyleteket bonyolító vállalkozások a héaszabályoknak való megfelelést illetően még mindig jelentős terhekkel és költségekkel szembesülnek, ami akadályt jelent az egységes piacon belül. A becslések szerint ez a következő költségeket jelenti:

- Egy másik tagállamban a héaalanyként történő nyilvántartásba vétel egyszeri költsége legalább 1 200 EUR.
- A héaszabályoknak való, másik tagállamon belüli megfeleléssel kapcsolatban folyamatosan felmerülő minimális költség éves szinten egy átlagos vállalkozás esetében 8 000 EUR, kkv esetében pedig 2 400 EUR.

A 2021. július 1-jén hatályba lépett, e-kereskedelemre vonatkozó héacsomag első alkalommal gondoskodott e-kereskedelemmel (amelynek keretében a fogyasztók – alapvetően az interneten keresztül – közvetlenül más tagállamok és nem uniós országok értékesítőitől rendelnek) foglalkozó átfogó héaszabályozásról. Az e-kereskedelemre vonatkozó csomag keretében kidolgozott (vagy kiterjesztett) szabályozások enyhítették a nem a letelepedési helyük szerinti tagállamban ügyleteket bonyolító vállalkozások nyilvántartásba vételi terheit, ezáltal nincs szükség arra, hogy az értékesítőket/vélelmezett értékesítőket a vevőjük székhelye szerinti minden egyes tagállamban héaalanyként nyilvántartásba vegyék.

E szabályozások az Unión belüli megrendelők részére történő értékesítésekre szolgáló egyablakos ügyintézés, valamint a kis értékű (150 EUR-t meg nem haladó értékű) fogyasztási cikkek behozatalára vonatkozó egyablakos importügyintézés néven ismertek. Az e-kereskedelmet uraló „platformok” számára (bevezetve a „vélelmezett értékesítő” fogalmát) a héát illetően egyedi rendelkezéseket és kötelezettségeket vezettek be.

Az egyablakos ügyintézési és az egyablakos importügyintézési rendszer megvalósítása nagyon sikeresnek bizonyult, ahogy az az e-kereskedelemre vonatkozó héacsomag értékeléséből is kiderült³³. A tagállamok az ECOFIN

---

³³ Lásd lejjebb a 3. pontot.

keretében elfogadott 2022. márciusi tanácsi következtetésekben³⁴ megerősítették az egyablakos ügyintézési rendszer és az egyablakos importügyintézési rendszer által a vállalkozások és az egységes piac számára kínált előnyöket.

Egyes termékértékesítések és szolgáltatásnyújtások azonban egyik egyszerűsítő szabályozás hatálya alá sem tartoznak, így más tagállamokban továbbra is nehézkes héaelszámolási követelményeknek kell eleget tenniük. Ide bizonyos olyan termékértékesítések tartoznak, amelyek – még ha határokon átnyúló vonatkozásúak is – nem tartoznak az Unión belüli távértékesítés fogalommeghatározása alá. Mivel az egyablakos importügyintézési rendszer jelenleg nem kötelező, korlátozottan képes enyhíteni a héaalként történő többszöri nyilvántartásba vétel szükségességét, és a behozatali eljárás összetettsége nem csökken a lehető legnagyobb mértékben.

Az egyablakos ügyintézési rendszer és az egyablakos importügyintézési rendszer hatályának kiterjesztése biztosítaná, hogy az Unióban tovább csökkenjen a héaalként történő többszöri nyilvántartásba vétel szükségessége.

A „Héa a digitális korban” című javaslat egy REFIT-kezdeményezés, amely a digitális technológia³⁵ adóhatóságok körében és üzleti világon belül egyaránt megfigyelhető növekvő használatával összefüggésben foglalkozik a héaszabályokkal. A héarendszer még nem aknázza ki teljes mértékben a műszaki haladás által teremtett lehetőségeket. Az új digitális eszközök és megoldások segítenek az adóhatóságoknak, hogy hatékonyabban felléphessenek a héabevétel-kieséssel szemben, ugyanakkor a héaszabályoknak való megfelelés egyszerűsítését és a kapcsolódó költségek csökkentését is lehetővé teszik. E kezdeményezés tehát arra törekszik, hogy a héa uniós keretrendszerét még inkább hozzáigazítsa a digitális korhoz.

• **Összhang a szabályozási terület jelenlegi rendelkezéseivel**

E kezdeményezés összhangban van a Bizottság által 2018-ban benyújtott, a tagállamok közötti kereskedelem adóztatására alkalmazandó végleges héarendszer működésére irányuló javaslattal³⁶, amelyről a Tanácsban még mindig folynak az egyeztetések. E javaslat a jelenleg hatályos átmeneti rendszer³⁷ felváltására irányul, mégpedig azáltal, hogy a Közösségen belüli ügyleteket ugyanúgy kezeli, mint a belföldi ügyleteket. A héát a termékek rendeltetési helye szerinti tagállamban³⁸ az említett tagállamban irányadó héamérték alapján kellene megfizetni, de az értékesítő a saját tagállamában számítaná fel és szedné be. A „Héa a digitális korban” kezdeményezés a jelenlegi és a végleges héarendszert egyaránt megerősítheti.

---

³⁴ A Tanács következtetései az e-kereskedelemre vonatkozó héacsomag végrehajtásáról, ST 7104/22, 2022. március 15.

³⁵ A Bizottság 2022. évi munkaprogramja, II. melléklet: REFIT-kezdeményezések, „Emberközpontú gazdaság” cím 20. alszakasz.

³⁶ COM(2018) 329 final.

³⁷ A jelenlegi rendszer keretében a határokon átnyúló ügyletek után nem kell héát felszámítani, ellentétben a belföldi ügyletekkel, ami lehetővé teszi az adóalanyok számára, hogy az egységes piacon belül héamentesen vásároljanak termékeket, megszakítva ezáltal a szakaszos fizetés láncolatát, és csalásra ösztönözve.

³⁸ E rendszert egy későbbi szakaszban a szolgáltatásokra is kiterjesztenék.

Az e-kereskedelemre vonatkozó héacsomag célja a héarendszer átalakítása, aktualizálása és korszerűsítése volt, hogy az e-kereskedelmi piac terén előállt új körülmények fényében biztosítsa annak relevanciáját és hatékony alkalmazását. A reformok célja ugyanakkor az volt, hogy az adóbeszedés kapcsán elfogadott új megközelítés révén megkönnyítsék a héaszabályoknak való megfelelést a határokon átnyúló online kereskedelmi tevékenységet folytató, jogszerűen működő vállalkozások számára. A fő cél egy méltányosabb, egyszerűbb és harmonizáltabb adórendszer létrehozása volt. E javaslat az e-kereskedelemre vonatkozó héaszabályok sikeres reformjára támaszkodva az azonosítatlan kereskedelmi ügyletek esetében tovább csökkenti a fogyasztás szerinti tagállamban történő nyilvántartásba vétel szükségességét. Ez többek között magában foglalja a kis- és középvállalkozásokra (kkv-k) alkalmazandó jelenlegi e-kereskedelmi szabályok aktualizálását, lehetővé téve a kkv-k számára, hogy a kkv-kra vonatkozó új szabályozás³⁹ és az egyablakos ügyintézési rendszerre vonatkozó meglévő szabályozás által bevezetett egyszerűsítésekkel járó előnyöket egyaránt élvezhessék.

A kezdeményezés támogatja az EU fenntartható növekedési stratégiáját⁴⁰, amely az adóbeszedés javítására, az adócsalás, az adókikerülés és az adókijátszás visszaszorítására, valamint a vállalkozásokat, a magánszemélyeket és az adóhatóságokat terhelő megfelelési költségek csökkentésére irányul. Az adórendszereknek a fenntarthatóbb és méltányosabb gazdasági tevékenység előmozdítását célzó javítása szintén az uniós versenyképességi fenntarthatósági menetrend részét képezi.

- **Összhang az Unió egyéb szakpolitikáival**

A „Héa a digitális korban” kezdeményezés a működőképes belső piac létrehozásának Szerződésen alapuló céljához⁴¹ kapcsolódik, valamint a vállalkozások egységes piacon belüli adózási környezetének javítására és az adószabályok terén mutatkozó – akár az egységes piac nagyobb fokú integrációját is akadályozó – különbségek kezelésére irányuló európai bizottsági prioritásokat⁴² tükrözi. E kezdeményezés arra törekszik, hogy a héa uniós keretrendszerét hozzáigazítsa a digitális korhoz. A célkitűzései tehát összhangban vannak a hat kiemelt bizottsági prioritás egyikével („A digitális korra felkészült Európa”), illetve annak arra irányuló célkitűzésével, hogy a vállalkozások kiaknázhassák a digitális transzformációban rejlő lehetőségeket.

A Bizottság prioritásként határozta meg az adóbeszedés javítását, valamint az adócsalás, az adókikerülés és az adókijátszás visszaszorítását⁴³. Ez a két téma képezi a kezdeményezés

---

³⁹ [A Tanács \(EU\) 2025/285 irányelve \(2020. február 18.\) a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelvnek a kisvállalkozásokra vonatkozó különös szabályozás tekintetében történő módosításáról.](#)

⁴⁰ A tagállamok helyreállítási és rezilienciaépítési tervei számos reformot irányoznak elő, amelyek célja az üzleti környezet javítása, valamint a digitális és zöld technológiák bevezetésének támogatása. E reformokat a közigazgatás stratégiai ágazatának számító adóhatóságok digitalizálására irányuló jelentős erőfeszítések egészítik ki. (2022. évi éves fenntartható növekedési jelentés, COM(2021) 740 final).

⁴¹ Az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 3. cikke.

⁴² https://ec.europa.eu/info/sites/default/files/political-guidelines-next-commission_en_0.pdf

⁴³ 2021. évi éves növekedési jelentés (lásd a 13. oldalt) : https://ec.europa.eu/info/system/files/economy-finance/2022_european_semester_annual_sustainable_growth_survey.pdf

sarokkövét. A kezdeményezés az EU fenntartható növekedési stratégiáját⁴⁴ is támogatja, amely az adóbeszedés javítására, az adócsalás, az adókikerülés és az adókijátszás visszaszorítására, valamint a vállalkozásokat, a magánszemélyeket és az adóhatóságokat terhelő megfelelési költségek csökkentésére irányul. Az adórendszereknek a fenntarthatóbb és méltányosabb gazdasági tevékenység előmozdítását célzó javítása szintén szerepel az uniós versenyképességi fenntarthatósági menetrendben.

A „Héa a digitális korban” kezdeményezés a digitális gazdasággal kapcsolatos más bizottsági kezdeményezésekkel, például a digitális munkaplatformokon keresztül dolgozók munkakörülményeinek javításáról szóló irányelvre irányuló közelmúltbeli javaslattal⁴⁵, valamint a rövid távú bérbeadásokkal kapcsolatos folyamatban lévő munkával párhuzamosan fut. E kezdeményezések keretében követett általános irányvonal, hogy a platformok elszámoltathatóbbá váljanak és nagyobb szerepet játszanak a szabályozási keretben. Ez összhangban van az ezen irányelvben a platformgazdaság kapcsán javasolt módosításokkal, amelyek értelmében bizonyos körülmények között a platformokon jelen lévő kis értékesítők helyett a platformok fognak felelni a fizetendő héa megfizetéséért. Ez javítani fogja a héa behajtását, mivel az ilyen értékesítők közül sokan nincsenek tisztában az esetleges héakötelezettségeikkel, és egyébként is nehézségekbe ütköznének e kötelezettségek teljesítése során.

A „Héa a digitális korban” kezdeményezés összhangot biztosít továbbá a digitális területet érintő meglévő jogszabályokkal, például az elektronikus számlázás közbeszerzésben történő alkalmazásáról szóló uniós irányelvvel⁴⁶ (amely az üzleti és a közszféra közötti kapcsolatot érinti). Ezen irányelv célja, hogy az uniós szintű átjárhatóság és konvergencia előmozdítása érdekében a tagállamok körében megkönnyítse az elektronikus számlázásra vonatkozó közös európai szabvány használatát. Ez csökkentheti a határokon átnyúló kereskedelem azon akadályait, amelyek az elektronikus számlázás terén meglévő eltérő nemzeti jogi követelményekből és műszaki szabványokból erednek. A „Héa a digitális korban” kezdeményezés előírja, hogy a digitális héabevallási követelmények alkalmazásában ezen elektronikus számlázásra vonatkozó európai szabványt tekintsek alapértelmezett módszernek.

E kezdeményezés a vámügyi cselekvési tervvel⁴⁷ is összhangban van. Az e-kereskedelem kezelése a vámügyi cselekvési terv négy kulcsfontosságú intézkedési területének egyike.

---

⁴⁴ A tagállamok helyreállítási és rezilienciaépítési tervei számos reformot irányoznak elő, amelyek célja az üzleti környezet javítása, valamint a digitális és zöld technológiák bevezetésének támogatása. E reformokat a közigazgatás stratégiai ágazatának számító adóhatóságok digitalizálására irányuló jelentős erőfeszítések egészítik ki. (2022. évi éves fenntartható növekedési jelentés, COM(2021) 740 final).

⁴⁵ A javasolt irányelv várhatóan jobbiztonságot teremt a digitális munkaplatformokon keresztül dolgozók foglalkoztatási viszonyát illetően, javítja a munkafeltételeiket (beleértve az algoritmikus irányítás alá tartozó önfoglalkoztatókat is), valamint növeli a platformokon végzett munka átláthatóságát és nyomon követhetőségét, többek között határokon átnyúló helyzetekben is.

⁴⁶ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/55/EU irányelve (2014. április 16.) az elektronikus számlázás közbeszerzésben történő alkalmazásáról.

⁴⁷ A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak – A vámunió magasabb szintre emelése: cselekvési terv, Brüsszel, 2020.9.28. ([customs-action-plan-2020_hu.pdf](https://ec.europa.eu/customs/action-plan-2020_hu.pdf) (europa.eu)).

Következésképpen e javaslatban az egyablakos importügymintézési rendszerre vonatkozó szabályozás javítása az említett szabályozásnak a platformokra nézve kötelező rendelkezéseire korlátozódik. A szabályozást érintő minden egyéb olyan javításra vagy bővítésre, mint a 150 EUR összegű értékhatár eltörlése, amely alatt ez az egyszerűsítő szabályozás alkalmazható, majd e vámügyi reform keretében fog sor kerülni⁴⁸.

Az Európa jövőjéről szóló konferencia zárójelentése⁴⁹ szerint a polgárok a következőket szorgalmazzák: „Az adópolitikák harmonizálása és összehangolása az EU tagállamain belül az adócsalás és adókikerülés megelőzése érdekében”; „Az uniós tagállamok közötti együttműködés előmozdítása annak biztosítására, hogy az EU-ban valamennyi vállalat megfizesse az adókból rá háruló méltányos részt”. A „Héa a digitális korban” kezdeményezés összhangban van ezekkel a célokkal.

2. JOGALAP, SZUBSZIDIARITÁS ÉS ARÁNYOSSÁG

• Jogalap

Ez az irányelv az Európai Unió működéséről szóló szerződés 113. cikke alapján módosítja a héairányelvet. Az említett cikk értelmében a Tanács az Európai Parlamenttel, valamint az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsággal folytatott konzultációt követően, különleges jogalkotási eljárás keretében, egyhangúlag rendelkezéseket fogadhat el a közvetett adózás területére vonatkozó tagállami szabályok harmonizálása céljából.

• Szubszidiaritás (nem kizárólagos hatáskör esetén)

Ez a kezdeményezés összhangban áll a szubszidiaritás elvével. Tekintve, hogy a héairányelv módosításra szorul, e kezdeményezés célkitűzéseit a tagállamok nem tudják maguk megvalósítani. Ezért a Bizottságnak – lévén ő felel az egységes piac zavartalan működésének biztosításáért és az EU általános érdekeinek előmozdításáért – intézkedéseket kell javasolnia a helyzet javítása érdekében.

Ezen túlmenően, mivel a szóban forgó fő problémák – a héa nem optimális beszedése és ellenőrzése, valamint a túlzott terhek és megfelelési költségek – az összes tagállamot érintik, az összehangolatlan, széttagolt nemzeti intézkedések torzíthatják az Unión belüli kereskedelmet. A célzott konzultáció során⁵⁰ a vállalkozások e tekintetben előnyben részesítették az uniós szinten egységesen alkalmazott héaszabályokat, ahelyett, hogy nemzeti szinten különböző adatszolgáltatási vagy nyilvántartási kötelezettségeknek kellene eleget tenniük. A platformokhoz hasonlóan a rövid távú szálláshely-kiadási és a személyszállítási ágazatban is jelentős versenytorzulások tapasztalhatók az online és offline piacok között,

---

⁴⁸ [Commission seeks views on upcoming EU customs reform \(europa.eu\).](https://europa.eu/commission/press-room/detail/2022/05/16-commission-seeks-views-on-upcoming-eu-customs-reform)

⁴⁹ Conference on the Future of Europe – Report on the Final Outcome [Konferencia Európa jövőjéről – Jelentés a végeredményről], 2022. május, 16. javaslat 1–3. pontja. Az Európa jövőjéről szóló konferencia 2021 áprilisa és 2022 májusa között került megrendezésre. A konferencia a deliberatív demokrácia egyedi, polgárok által irányított, páneurópai szintű gyakorlata volt, amelyen polgárok ezrei, valamint politikai szereplők, szociális partnerek, a civil társadalom képviselői és a kulcsfontosságú érdekelt felek vettek részt.

⁵⁰ Héa a digitális korban. Zárójelentés (IV. kötet – Konzultációs tevékenységek). A TAXUD/2019/CC/150 keretszerződést végrehajtó 7. sz. egyedi szerződés.

valamint az értékesítést elősegítő szolgáltatások teljesítési helyét illetően sem alkalmaznak egységes megközelítést. Ezért a Bizottságnak gondoskodnia kell a héaszabályok harmonizációjáról. Ami a héa behajtását és ellenőrzését illeti, a héa-bevétel-kiesés mértéke és huzamos fennállása arra enged következtetni, hogy a nemzeti eszközök nem elegendőek a határokon átnyúló csalás elleni küzdelemhez, ahogy azt az „eltűnő kereskedő” révén elkövetett, Közösségen belüli csalás becsült szintje is mutatja, amely ellen csak uniós szinten összehangolt fellépéssel lehet hatékonyan és eredményesen küzdeni. Ennélfogva a héacsalás Unión belüli aspektusa uniós beavatkozást igényel az adatszolgáltatási kötelezettségeket illetően.

- **Arányosság**

A javaslat összhangban van az arányosság elvével, és nem mutat túl a Szerződések célkitűzéseinek eléréséhez, különösen az egységes piac zavartalan működésének megvalósításához szükséges mértéken.

Az arányosságot az biztosítja, hogy a tagállamok eldönthetik, hogy bevezetnek-e vagy sem belföldi adatszolgáltatási követelményeket, különösen annak alapján, hogy a belföldi héacsalás mértéke égető problémát jelent-e számukra. A nemzeti rendszerek Unión belüli digitális adatszolgáltatással való átjárhatóságára vagy konvergenciájára vonatkozó követelmény nélkülözhetetlen a digitális adatszolgáltatási követelmények uniós szintű keretrendszerének elfogadásához.

A platformgazdaság terén az arányosságot az biztosítja, hogy az intézkedés a szálláshelyszolgáltatási és személyszállítási ágazatra összpontosít, ahol a legégetőbb a héa-egyenlőtlenség problémája.

Az arányosságot továbbá az is biztosítja, hogy a kezdeményezés „héaalanyként történő egységes nyilvántartásba vétellel” kapcsolatos pillére nem avatkozik be a héaalanyként történő nemzeti nyilvántartásba vételi folyamatokba. Ehelyett arra összpontosít, hogy korlátozza azokat az eseteket, amikor a fogyasztás helye szerinti tagállamon kívül letelepedett kereskedőnek héaalanyként az adott tagállamban is nyilvántartásba kell vetetnie magát.

A héaalanyként történő nyilvántartásba vétel kezelésére szolgáló uniós szintű keretrendszer arányos, mivel fenntarthatóbbá teszi az egységes piac működését. Az Unión belüli többszöri nyilvántartásba vétel szükségességének megszüntetése természeténél fogva csak a héairányelv módosítására irányuló javaslattal valósítható meg.

- **A jogi aktus típusának megválasztása**

A javaslat a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelv (a továbbiakban: héairányelv), a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelv végrehajtási intézkedéseinek megállapításáról szóló 282/2011/EU tanácsi végrehajtási rendelet és a hozzáadottérték-adó területén történő közigazgatási együttműködésről és csalás elleni küzdelemről szóló 904/2010/EU tanácsi rendelet módosítását kívánja meg.

3. AZ UTÓLAGOS ÉRTÉKELÉSEK, AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK ÉS A HATÁSVIZSGÁLATOK EREDMÉNYEI

- **A jelenleg hatályban lévő jogszabályok utólagos értékelése/célravezetőségi vizsgálata**

Az e-kereskedelemre vonatkozó csomag 2021. július 1-jén lépett hatályba, és számos módosítást vezetett be az Unióban a vállalkozások és a fogyasztók közötti, határokon átnyúló e-kereskedelmi tevékenységek adóztatására vonatkozó héaszabályok tekintetében. A leginkább említésre méltó módosítások közé tartozik az uniós és a nem uniós szűkített egyablakos ügyintézési rendszerre vonatkozó szabályozás hatályának kiterjesztése; az importált termékekre vonatkozó 22 EUR összegű héamentességi értékhatár eltörlése; valamint az egyablakos importügyintézési rendszer és a 150 EUR-t meg nem haladó importált termékek távértékesítésére vonatkozó héa behajtását támogató különös szabályozás bevezetése.

A Bizottság utólagos értékelést végzett az e-kereskedelemre vonatkozó csomag alkalmazásának első hat hónapjáról. A kezdeti eredmények nagyon biztatóak, és az új intézkedések sikerét bizonyítják. Az első 6 hónapban összesen közel 8 milliárd EUR összegű héát szedtek be a három szabályozás (az uniós, illetve nem uniós egyablakos rendszerre vonatkozó szabályozás és az egyablakos importügyintézési rendszerre vonatkozó szabályozás) keretében. Az értékelés eredményei alapján az uniós, illetve a nem uniós egyablakos rendszerre vonatkozó szabályozás keretében megközelítőleg 6,8 milliárd EUR összegű héát szedtek be, ami éves szinten legalább 13,6 milliárd EUR-nak felel meg. Ezenkívül az első hat hónapban megközelítőleg 2 milliárd EUR összegű héát szedtek be kifejezetten a 150 EUR-t meg nem haladó belső értékű, kis értékű szállítmányok behozatalával kapcsolatban, ami éves szinten mintegy 4 milliárd EUR-nak felel meg. A kis értékű termékek behozatalával kapcsolatban az első 6 hónapban beszedett 2 milliárd EUR összegű héából közel 1,1 milliárd EUR-t az egyablakos importügyintézési rendszer keretében szedtek be. A csomag elérte azt a célt, hogy a tagállamok héa-bevételeinek védelme mellett méltányosabb és egyszerűbb adórendszer jöjjön létre.

A csomag végrehajtása a héacsalás elleni küzdelmet is elősegítette. A vámadatok elemzése arra enged következtetni, hogy az egyablakos importügyintézési rendszer keretében az Unióba érkező behozatalra bejelentett összes ügylet mintegy 91 %-át az egyablakos importügyintézési rendszer keretében nyilvántartásba vett 8 legnagyobb kereskedő tette ki. Ez nagyon biztató adat, mivel azt mutatja, hogy a piacra vonatkozó új, „vélelemmel” kapcsolatos rendelkezés milyen hatással volt a megfelelésre. A javaslat ezért a platformgazdaságon belül a szálláshely-szolgáltatási és személyszállítási ágazatban vélelmezett értékesítői rendszer bevezetését irányozza elő.

- **Az érdekelt felekkel folytatott konzultációk**

2019. december 6-án az Európai Bizottság Adóügyi és Vámuniós Főigazgatósága (DG TAXUD) „Héa a digitális korban” címmel rendezvényt szervezett Brüsszelben (Belgium). A rendezvényen a héával foglalkozó érdekelt felek találkoztak azzal a céllal, hogy mérleget adják, milyen lehetőségeket és kihívásokat tartogatnak az új technológiák a héa terén. Különösen a fejlett technológiák használatában rejlő lehetőségeket vitatták meg. A szeminárium során arra is alkalom nyílt, hogy megosszák egymással a legújabb tapasztalataikat arról, hogy milyen digitális megoldásokat használnak a tagállamok a héa-bevalláshoz, a héa beszedéséhez és a csalás felderítéséhez.

A Bizottság két szakértői csoporttal dolgozott együtt a technikai szintű megbeszélések során: a héa jövőjével foglalkozó csoport (GFV) és a hozzáadottérték-adóval foglalkozó szakértői csoport (VEG). A GFV (2022. február 9-i és május 6-i) és a VEG (2021. november 29-i és 2022. június 10-i) üléseire a „Héa a digitális korban” kezdeményezéssel kapcsolatos különböző kérdések megvitatása céljából került sor. A GFV és a VEG tagjaiból álló, „A platformgazdaság héával kapcsolatos szempontjai” elnevezésű alcsoportot azzal bízták meg, hogy mélyrehatóan elemezze a platformgazdaság különböző szereplői által a héával kapcsolatban tapasztalt problémákat, és ennek alapján adjon tanácsot és nyújtson segítséget az Adóügyi és Vámuniós Főigazgatóságnak. Munkájának eredménye a következő weboldalon található: [2. A HÉA JÖVŐJÉVEL FOGLALKOZÓ CSOPORT \(GFV\) – Könyvtár \(europa.eu\)](https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/13186-VAT-in-the-digital-age/public-consultation_hu).

A Fiscalis program keretében két műhelytalálkozóra is sor került (2021 májusában és októberében), hogy visszajelzéseket kapjanak a tagállamoktól és az érdekelt felektől a „Héa a digitális korban” című tanulmány időközi jelentésével és zárójelentés-tervezetével kapcsolatban.

A 2022. január 20. és május 5. között nyilvános konzultációt is szerveztek, amelyre 193 válasz érkezett. A konzultáció arra irányult, hogy az érdekelt felek véleményt nyilvánítsanak arról, hogy a hatályos héaszabályok igazodnak-e a digitális korhoz, továbbá hogy a digitális technológia hogyan használható fel a tagállamok héacsalás elleni küzdelmének elősegítésére, illetve a vállalkozások javára. A konzultációs jelentés elérhető a kezdeményezés nyilvános konzultációs oldalán: https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/13186-VAT-in-the-digital-age/public-consultation_hu

Az érdekelt felek egyetértettek abban, hogy a régi héaszabályok és a jelenlegi digitális kor elszakadtak egymástól.

A héabevallást illetően a válaszadók egyetértettek abban, hogy a digitális adatszolgáltatási követelmények bevezetése előnyökkel járhat, és egyértelművé tették, hogy olyan elektronikus számlázási megoldást részesítenének előnyben, amely belső folyamataikhoz is használható. A tagállamok nagyobb önállóságot kértek a belföldi digitális adatszolgáltatási követelményekről való döntés tekintetében.

Ami a platformgazdaságot illeti, az érdekelt felek általánosságban elismerték a problémákat, és a válaszadók üzleti modelljétől függően árnyaltabb véleményeket fogalmaztak meg. Azok, akiket ez érintene (azaz a platformok), általában elutasították a „vélelmezett értékesítőre” vonatkozó rendelkezést, és a status quo-t részesítették előnyben.

Ami a héaalanyként történő nyilvántartásba vételt illeti, az érdekelt felek egyöntetűen egyetértettek abban, hogy az egyablakos ügyintézési rendszer és az egyablakos importügyintézési rendszer hatályát ki kell terjeszteni. A vállalkozások továbbá azt kérték, hogy a fordított adózást tegyék kötelezővé a nem letelepedett személyek által végzett, vállalkozások közötti értékesítések esetében. Emellett az egyablakos importügyintézési rendszer kötelezővé tételét is támogatták.

- **Szakértői vélemények beszerzése és felhasználása**

A Bizottság az Economisti Associati S.r.l. által a „Héa a digitális korban” című tanulmányhoz (2020 októbere és 2022 márciusa között) készített elemzésre támaszkodott⁵¹. A zárójelentést 2022. április 1-jén nyújtották be.

A tanulmány célja először is az volt, hogy értékeljék a jelenlegi helyzetet a digitális adatszolgáltatási követelmények, a platformgazdaság héaszempontú kezelése, valamint a héaalanyként történő egységes nyilvántartásba vétel és az egyablakos importügyintézési rendszer tekintetében, másodsor pedig az volt, hogy értékeljék az e területekre vonatkozó számos lehetséges szakpolitikai kezdeményezés hatásait.

- **Hatásvizsgálat**

A Szabályozói Ellenőrzési Testület a 2022. június 22-i vizsgálatát követően a javaslatra vonatkozó hatásvizsgálat kapcsán pozitív véleményt fogalmazott meg (Ares(2022)4634471). A testület azt javasolta, hogy a vizsgálatot további információkkal egészítsék ki, hogy jobban ismertetni lehessen a modellezéshez használt módszereket, és tovább lehessen pontosítani az alternatívákat. A hatásvizsgálatot ennek megfelelően módosították, hogy az tartalmazza a platformgazdasággal kapcsolatos tagállami és ágazati szempontokat is, átfogóan ismertették a modellezéshez használt ökonometriai elemzést/módszereket, és részletesen bemutatták az alternatívákhoz kapcsolódó digitális adatszolgáltatási követelmények szerkezetét.

A hatásvizsgálat során számos szakpolitikai alternatívát vizsgáltak meg.

- A **héabevallással** kapcsolatban az alternatívák az uniós digitális adatszolgáltatási követelmények bevezetésére vonatkozó egyszerű ajánlástól és az adatok meghatározott formátumban történő bekérésétől a digitális adatszolgáltatási követelmények uniós és hazai szintű bevezetéséig terjedtek.
- Ami a **platformgazdaság héaszempontú kezelését** illeti, az alternatívák a jogi pontosításoktól a szolgáltatások platformokon keresztüli értékesítésére alkalmazandó, „vélelmezett értékesítőre” vonatkozó széles körű rendelkezés bevezetéséig terjedtek.
- A **héaalanyként történő nyilvántartásba vétel** tekintetében az alternatívák az Unión belüli kereskedelemre (az egyablakos ügyintézési rendszer kiterjesztésének különböző tartományai, valamint a fordított adózás nem letelepedett személyek által végzett, vállalkozások közötti értékesítésekre történő bevezetése) és a kis értékű szállítmányok behozatalára (az egyablakos importügyintézési rendszer kötelezővé tétele a különböző értékesítők számára, bizonyos értékhatárral vagy anélkül, valamint az egyablakos importügyintézési rendszer alkalmazására vonatkozó 150 EUR összegű értékhatár eltörlése) vonatkoztak.

Az elemzés kimutatta, hogy a szakpolitikai alternatívák tekintetében a hatékonyság, az arányosság és a szubszidiaritás szempontjából a legjobb egyensúlyt úgy lehet elérni, ha ötvözik a digitális adatszolgáltatási követelmények uniós szintű bevezetését, a rövid távú

---

⁵¹ Héa a digitális korban. Zárójelentés (I–III. kötet). A TAXUD/2019/CC/150 keretszerződést végrehajtó 7. sz. egyedi szerződés.

szálláshely-kiadási és a személyszállítási ágazatra alkalmazandó, „vélelmezett értékesítőre” vonatkozó rendelkezést, valamint az egyablakos ügyintézési rendszer szélesebb körű kiterjesztésének, a fordított adózásnak és a platformok számára kötelezővé tett egyablakos importügyintézési rendszernek a kombinációját.

Ez a megközelítés 2023 és 2032 között várhatóan 172 milliárd EUR és 214 milliárd EUR közötti nettó hasznot hozna, beleértve 51 milliárd EUR megtakarítást is. Ezek a megtakarítások a következőket foglalják magukban:

- 41,4 milliárd EUR a héabevallásból (11 milliárd EUR a régi bevallási kötelezettségek megszüntetéséből, 24,2 milliárd EUR a széttagoltságból eredő költségek csökkentéséből, 4,3 milliárd EUR megtakarítás az előre kitöltött héabevallásokból és 1,9 milliárd EUR az e-számlázással járó előnyökből),
- 0,5 milliárd EUR a platformgazdaságot érintő egyszerűsítésekből és pontosításokból, valamint
- 8,7 milliárd EUR a héaalanyként történő nyilvántartásba vételi kötelezettségek megszüntetéséből. Emellett környezeti, társadalmi és üzleti automatizálási előnyök, valamint a belső piac működésével (egyenlő versenyfeltételek javítása) és az adóellenőrzés hatékonyságával kapcsolatos előnyök is várhatók.

A 8. és 9. fenntartható fejlődési céllal⁵² összhangban a hatékonyabb és fenntarthatóbb héarendszer előmozdítja a gazdasági növekedést, a digitális adatszolgáltatás pedig támogatja a vállalkozások automatizálását és ösztönzi az innovációt. Az „alapértelmezésben digitális” elvvel összhangban a digitális adatszolgáltatás bevezetésével csökken a papír alapú számlák kiállítása, ami előnyös a környezet számára.

A hatásvizsgálat és annak mellékletei, az összefoglaló és a testület hatásvizsgálatról alkotott véleménye elérhető a konzultációs oldalon, az „Ossza meg velünk véleményét!” portálon: https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/13186-VAT-in-the-digital-age_hu

- **Célravezető szabályozás és egyszerűsítés**

E javaslat egy. a jelenlegi héaszabályok korszerűsítésére irányuló REFIT-kezdemenyezés, és szem előtt tartja a digitális technológiákban rejlő lehetőségeket⁵³. A javaslat várhatóan harmonizálja a héaszempontú kezelést és az egységes piacon előmozdítja a határokon átnyúló értékesítéseket, valamint a Covid19-világjárványból való kilábalás során hozzájárul az adó beszedésének javításához és ennélfogva a fenntartható bevételek biztosításához.

A várakozások alapján a határokon átnyúló ügyletekben részt vevő vállalatok nettó előnyökhöz jutnak majd a javaslat bevezetéséből. Összességében a digitális adatszolgáltatási követelmények uniós szintű bevezetése, a vélelmezett értékesítői rendszer és a héaalanyként történő egységes nyilvántartásba vétel támogatni fogja az „egy be, egy ki” elvet, sőt, a

---

⁵² <https://sdgs.un.org/goals>

⁵³ A Bizottság 2022. évi munkaprogramja, II. melléklet: REFIT-kezdemenyezések, „Emberközpontú gazdaság” cím 20. alszakasz.

nemzeti hatóságok által létrehozott többszörös kötelezettségeket figyelembe véve még ennél is tovább megy az „egy be, több ki” elv felé. A 2023 és 2032 közötti 10 éves időszakban a teljes megtakarítás a becslések szerint 51 milliárd EUR-t, (a vállalkozásoknál és a nemzeti közigazgatásoknál felmerülő) teljes végrehajtási költség pedig ugyanebben az időszakban 13,5 milliárd EUR-t tesz ki.

Az összesítő nyilatkozatoknak a digitális adatszolgáltatási követelmények bevezetése miatti megszüntetése várhatóan nettó előnnyel jár a határokon átnyúló ügyletekben részt vevő vállalkozások számára. A nem határokon átnyúló tevékenységet folytató vállalatoknál (a mikro- és kisvállalkozások túlnyomó többségénél) azonban a digitális adatszolgáltatási követelmények bevezetésével kapcsolatban költségek merülnének fel. E költségeket részben mérsékelné a kiegészítő szolgáltatások nemzeti szintű bevezetése, például a héabevallások előzetes kitöltése. Ami a héaalanyként történő egységes nyilvántartásba vételt illeti, az várhatóan tovább csökkenti a más tagállamokban történő többszörös nyilvántartásba vétel szükségességét, és hozzájárul az egységes piacon határokon átnyúló értékesítésekben részt vevő vállalkozások adminisztratív terheinek és kapcsolódó költségeinek csökkentéséhez.

A jövőállósági platform a 2022-es éves munkaprogramjába felvette a „Héa a digitális korban” témakört, elismerve, hogy az csökkentheti az adminisztratív terheket e szakpolitika területen⁵⁴. E javaslat előkészítése során figyelembevételre kerültek a szakértői csoport 2022. december 5-i véleményének alapjául szolgáló bizonyítékok.

- **Alapjogok**

Nem alkalmazandó

4. KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

A javaslat várhatóan növeli a tagállamok héabevételeit. Az operatív célkitűzéseket úgy határozták meg, hogy a héabevétel-kiesés akár 4 százalékponttal csökkenjen a 2019-es szinthez képest, az alapforgatókönyvet is beleértve. A 2023 és 2032 közötti becsült teljes haszon – további héabevételeket is beleértve – 172 milliárd EUR és 214 milliárd EUR között mozog.

5. EGYÉB ELEMEEK

- **Végrehajtási tervek, valamint az ellenőrzés, az értékelés és a jelentéstétel szabályai**

A héabizottság – egy olyan, héakérdésekkel foglalkozó tanácsadó bizottság, amelyben valamennyi tagállam képviselői részt vesznek, és amelyet az Adóügyi és Vámuniós Főigazgatóság (DG TAXUD) bizottsági tisztviselői elnökölnek – nyomon fogja követni a „Héa a digitális korban” kezdeményezés végrehajtását, valamint megvitatja és tisztázza az új jogszabályokkal kapcsolatban a tagállamok körében felmerült esetleges értelmezési kérdéseket.

---

⁵⁴ [2022 annual work programme - fit for future platform en.pdf \(europa.eu\)](https://ec.europa.eu/economy_finance/2022-annual-work-programme-fit-for-future-platform_en.pdf).

A Közigazgatási Együtműködési Állandó Bizottság foglalkozik majd a tagállamok közötti közigazgatási együttműködéssel kapcsolatban esetlegesen felmerülő minden olyan kérdéssel, amely az e jogalkotási csomagban foglalt új rendelkezésekből adódik. Amennyiben új jogszabályok kidolgozására van szükség, a héa jövőjével foglalkozó csoporttal és a hozzáadottérték-adóval foglalkozó szakértői csoporttal további konzultáció folytatható.

Ezen túlmenően a Bizottság és a tagállamok nyomon követik és értékelik, hogy e kezdeményezés megfelelően működik-e, valamint hogy az e javaslatot kísérő hatásvizsgálat 4. szakaszában meghatározott mutatók alapján milyen mértékben teljesültek a célkitűzései.

- **Magyarázó dokumentumok (irányelvek esetén)**

A javaslatához az átültetésre vonatkozó magyarázó dokumentumokra van szükség.

- **A javaslat egyes rendelkezéseinek részletes magyarázata**

Platformok: 28a. és 46a. cikk, 135. cikk (3) bekezdése, 136b., 172a., 242a. és 306. cikk

A platformgazdaság rövid távú szálláshely-kiadási és személyszállítási ágazatában bevezetik a vélelmezett értékesítői rendszert (28a. cikk). Ezen intézkedés értelmében, ha az elsődleges értékesítő nem számít fel héát, mert például természetes személy, vagy mert igénybe veszi a kisvállalkozásokra vonatkozó különös szabályozást, az alapul szolgáló értékesítés után a platform fogja felszámítani és elszámolni a héát. Ez egyenlő versenyfeltételeket biztosít a szolgáltatásokat kínáló platformok és az adóalanynak minősülő egyéb hagyományos értékesítők között, ugyanakkor nem ró terhet a platformon keresztül működő elsődleges értékesítőkre. A „vélelmezett értékesítői” modell egy egyszerűsítő intézkedés, amelynek célja, hogy bizonyos helyzetekben megkönnyítse a héa beszedését. Ez jellemzően akkor fordul elő, ha az ügyletben részt vevő közvetítő (azaz a platform) az elsődleges értékesítőnél jobb helyzetben van ahhoz, hogy biztosítsa az ilyen ügylet után fizetendő héa beszedését. Ennek oka vagy az, hogy a héa beszedése túlságosan megterhelő lenne az elsődleges értékesítő számára (pl. ha az elsődleges értékesítő természetes személy vagy a kisvállalkozásokra vonatkozó különös szabályozást alkalmazó adóalany), vagy pedig az, hogy biztonságosabb ettől a közvetítőtől beszedni a héát (ha az elsődleges értékesítő nem az Unióban rendelkezik székhellyel). A 282/2011/EU végrehajtási rendelet módosítására irányuló kísérő javaslat további elemeket tartalmaz az intézkedés gyakorlati alkalmazásával kapcsolatban.

A visszaélések megelőzése érdekében tisztázták, hogy az olyan ügylet, amely esetében egy platform a vélelmezett értékesítő, nem vonható be az utazási irodákra vonatkozó különös szabályozásba (306. cikk).

Emellett e téren a héára vonatkozó meglévő jogszabályokat is pontosították. Ezek a következők:

- A platform által nyújtott, értékesítést elősegítő szolgáltatást közvetítői szolgáltatásnak kell tekinteni (46a. cikk). Ez az értékesítést elősegítő szolgáltatás tekintetében lehetővé teszi az értékesítés helyére vonatkozó szabályok egységes alkalmazását.
- Az elsődleges értékesítő által a platform felé végzett értékesítésnek levonási jog nélkül héamentességet kell élveznie (136b. cikk).

- A rövid távú szálláshely-kiadási szolgáltatás nyújtását a szállodaiiparhoz hasonló jellegű ágazatnak kell tekinteni, és ezért nem jogosult héamentességre (135. cikk). Ez biztosítja, hogy a platformról a végső fogyasztónak történő vélelmezett értékesítés ugyanolyan héaszempontú kezelésben részesüljön, mint a hagyományos szállodák által a végső fogyasztónak nyújtott szolgáltatások.
- A platform által a végső fogyasztó részére teljesített értékesítés nem befolyásolhatja a platformnak a tevékenységével kapcsolatos adólevonási jogát (172a. cikk).
- A vélelmezett értékesítői modellen kívül eső értékesítések esetében a platform a vállalkozások közötti és a kiskereskedelmi értékesítésekről egyaránt köteles nyilvántartást vezetni (242a. cikk). A kísérő jogszabály (a 904/2010/EU rendelet módosítására irányuló javaslat) egységesíteni fogja, hogy hogyan kell továbbítani ezeket az információkat a tagállamoknak. A vélelmezett értékesítői modellbe tartozó értékesítések esetében a szokásos héaelszámolási szabályokat kell majd alkalmazni.

Általános számlakiállítási szabály az elektronikus számlázás lesz: 217., 218. és 232. cikk

A héairányelv új digitális valósághoz való hozzáigazítása szükségessé teszi az elektronikus számlák kezelésének megváltoztatását. A héairányelv eddig a papíralapú és az elektronikus számlákat egyenrangúként kezelte. A 232. cikk előírta, hogy az elektronikus számlák kiállításához a számlabefogadó beleegyezése szükséges. E követelmény megakadályozta, hogy a tagállamok olyan kötelező elektronikus számlázást vezessenek be, amely egy elektronikus bevallási rendszer alapjául szolgálhatna. Lelassította az elektronikus számlák fejlesztését is, mivel az adóalanyok nem tudták számlázási rendszereiket az elektronikus számlázás teljes körű megvalósításához igazítani, mivel papíralapú számlákat kellett kiállítaniuk, ha a számlabefogadó nem fogadta el az elektronikus számlákat.

A javaslat változtat ezen a helyzeten, mivel a 218. cikk úgy rendelkezik, hogy a számlák kiállításának alapértelmezett rendszere az elektronikus számlázás lesz. Papíralapú számla kiállítására csak akkor lesz lehetőség, ha azt a tagállamok engedélyezik. Ez az engedélyezés nem terjedhet ki azokra az esetekre, amelyek a XI. cím 6. fejezetében foglalt adatszolgáltatási kötelezettségek hatálya alá tartoznak, mivel ez megakadályozná vagy megnehezítené az automatikus adatszolgáltatást. Az adóalanyok mindig jogosultak lesznek arra, hogy az európai szabványnak megfelelően állítsanak ki elektronikus számlákat. Ez a szabványt az (EU) 2017/1870 bizottsági végrehajtási határozat⁵⁵ fogadta el a 2014/55/EU irányelvben meghatározott kérésnek megfelelően. Az elektronikus számlák kiállításának és továbbításának nem lehet feltétele, hogy a tagállam adóhatóságai előzetesen engedélyezzék az érvényesítést annak érdekében, hogy a számlákat elküldhessék a számlabefogadónak. Több tagállam kapott engedélyt a kötelező elektronikus számlázás alkalmazására irányuló különleges intézkedés bevezetésére, ahol már ilyen elszámolási rendszereket alkalmaztak. E tagállamok csak 2028. január 1-jéig alkalmazhatják ezeket a rendszereket, ily módon biztosítva az uniós digitális adatszolgáltatási rendszerrel való konvergenciát.

---

⁵⁵ A Bizottság (EU) 2017/1870 végrehajtási határozata (2017. október 16.) az elektronikus számlázásra vonatkozó európai szabvány hivatkozási számának és a szintaxisok listájának a 2014/55/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv szerint történő közzétételéről.

Annak biztosítása érdekében, hogy az adóalanyok ne függjenek a számlabefogadó elektronikus számla kiállítására vonatkozó engedélyétől, a 232. cikket törlik a héairányelvből.

A héairányelvben módosul továbbá az elektronikus számla fogalommeghatározása is, hogy azt összehangolják az elektronikus számlázás közbeszerzésben történő alkalmazásáról szóló 2014/55/EU irányelvben foglalt fogalommeghatározással, amely az üzleti és a közsfera közötti ügyleteket érintő elektronikus számlázást szabályozza. Következésképpen, ahol a héairányelvben az elektronikus számlákra hivatkoznak, ott a strukturált elektronikus számlákra kell majd hivatkozni.

Számlakiállítási határidő a Közösségen belüli termékértékesítések és szolgáltatásnyújtások esetében, amennyiben a fordított adózás alkalmazandó: 222. cikk

A héairányelv a Közösségen belüli héamentes termékértékesítések és a fordított adózás hatálya alá tartozó, a nem letelepedett adóalanyok által nyújtott szolgáltatások esetében az elektronikus számla kiállításának határidejét az adóztatandó tényállás bekövetkezésétől számított negyvenöt napban határozza meg.

Az új adatszolgáltatási rendszer a valós idejű információk gondolatán nyugszik. Mivel az adatszolgáltatás a számla kiállításán alapul, egy ilyen határidő túlzottan késleltetni fogja az ilyen értékesítésekre vonatkozó információk adóhatósághoz való eljutását. Ezért a 222. cikk ezekben az esetekben az adóztatandó tényállás bekövetkezését követően két napos határidőt állapít meg a számlák kiállítására.

Az összesítő számlák kiállításával kapcsolatos lehetőség megszüntetése: 223. cikk

Az új adatszolgáltatási rendszer célja, hogy az adóhatóságok számára szinte valós időben szolgáljon információkkal az ügyletekről, valamint elősegítse az elektronikus számlák használatát. A naptári hónapra vonatkozó összesítő számlák kiállításának lehetősége ellentétes ezekkel a célokkal. Ezért törlik a 223. cikket, így a továbbiakban már nem lesz lehetőség összesítő számlák kiállítására.

A számlák tartalma: 226. cikk

Az új adatszolgáltatási rendszer célja, hogy az adóalanyok adminisztratív terheinek minimalizálása mellett biztosítsa az adóhatóságok számára a szükséges információkat. Ez utóbbi célkitűzés elérése érdekében az adatszolgáltatási rendszer az elektronikus számla kibocsátásának előnyeit kihasználva automatizálni fogja az adatszolgáltatási folyamatot. Ennek lehetővé tételéhez azonban elengedhetetlen, hogy a számla tartalmazza az adóhatóságok által az adatszolgáltatási kötelezettséget illetően előírt összes információt.

A 226. cikket éppen ezért módosították úgy, hogy a számla tartalmazza az összes szolgáltatandó adatot. A számla tartalmát a következő adatelemekkel egészítették ki: annak a bankszámlának az azonosítója, amelyen a számla ellenértékét jóváírják, a konkrét ügylethez kapcsolódó minden egyes kifizetés elfogadott dátuma és összege, valamint az eredeti számlát módosító számla esetében az eredeti számla azonosítója.

Az elavult cikkek törlése: 237. cikk

A 237. cikk értelmében a Bizottság köteles jelentést benyújtani az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a számlázási szabályok hatásáról. Mivel ez a kötelezettség már teljesült⁵⁶, nem indokolt, hogy e cikk továbbra is szerepeljen a héairányelvben.

A Közösségen belüli ügyletekhez kapcsolódó digitális adatszolgáltatási rendszer: 262–271. cikk

A kezdeményezés egyik célkitűzése, hogy az elavult összesítő nyilatkozatokat a Közösségen belüli ügyletekre vonatkozó digitális adatszolgáltatási követelmények rendszerével váltsa fel, amely ügyletenként gyorsabb és jobb minőségű tájékoztatást nyújt. Ezek az információk beépülnek majd a tagállami kockázatelemző rendszerekbe, hogy segítsék őket a Közösségen belüli kereskedelemhez kapcsolódó héacsalások, különösen az „eltűnő kereskedő” révén elkövetett, Közösségen belüli csalások elleni küzdelemben. E célból a XI. cím összesítő nyilatkozatokra vonatkozó 6. fejezete immár a digitális adatszolgáltatási követelményekre, annak új 1. szakasza pedig a Közösségen belüli ügyletekre vonatkozó digitális adatszolgáltatási követelményekre vonatkozik.

A Közösségen belüli ügyletekre vonatkozó digitális adatszolgáltatási követelmények ugyanazokra az ügyletekre vonatkoznak majd, amelyekre az összesítő nyilatkozatok vonatkoztak, kivéve a 17a. cikkben meghatározott feltételeknek megfelelő vevői készletek esetében, amelyek megszűnnek. Ezért a 262. cikk második bekezdését el kell hagyni. Ezenkívül a 194. cikk szerinti fordított adózás hatálya alá tartozó termékértékesítések és szolgáltatásnyújtások is szerepelnek az összesítő nyilatkozatokban, következésképpen a digitális adatszolgáltatási követelmények ezekre is kiterjednek.

A 263. cikk rendelkezik az új digitális adatszolgáltatási rendszer fő jellemzőiről: az adatokat ügyletenként kell továbbítani, az adattovábbítás határideje a számla kiállítását követő két munkanap, illetve – amennyiben az adóalany nem tett eleget számlakiállítási kötelezettségének – azt az időpontot követő két munkanap, amikor a számlát ki kellett volna állítani, az adatokat elektronikus úton kell továbbítani, valamint a tagállamok biztosítják a továbbításhoz szükséges eszközöket. Végezetül, az adatokat közvetlenül az adóalany vagy a nevében eljáró harmadik fél is benyújthatja.

Az adattovábbítás az európai szabványnak megfelelően történhet. A tagállamok rendelkezhetnek a más formátumban kiállított elektronikus számlákon szereplő adatok továbbításáról, amennyiben lehetővé teszik az európai szabvány használatát is. A tagállamok által engedélyezett adatformátumoknak minden esetben garantálniuk kell az európai szabvánnyal való átjárhatóságot.

E rendelkezés rugalmasságot biztosít a tagállamok és az adóalanyok számára, hogy az adattovábbításhoz különböző adatformátumokat használhassanak. Ugyanakkor legalább egy

---

⁵⁶ A Bizottság jelentése az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a közös hozzáadottértékadó-rendszerrel szülő 2006/112/EK irányelv szerinti számlázási szabályok értékeléséről, COM(2020) 47.

olyan szabványról rendelkezik, amelyet minden tagállam elfogad, és így lehetővé teszi a vállalkozások számára, hogy a Közösségen belüli ügyletekre vonatkozó adataikat bármelyik tagállamban az európai szabványnak megfelelően nyújtsák be anélkül, hogy különböző adatszolgáltatási rendszerekhez kellene igazodniuk.

A 264. cikk első bekezdése rendelkezik az egyes ügyletek kapcsán benyújtandó információkról. Ezek az információk alapvetően ugyanazok, mint amelyeket az összesítő nyilatkozatokban kellett benyújtani, de az adatokat nem vevőnként kell összesíteni, hanem ügyletenként kell részletezni. A csalás felderítésének javítása érdekében azonban új mezőkkel egészül ki. Ezen új mezők a következők: a korábbi számlára való hivatkozás a számla helyesbítése esetén, annak a bankszámlának az azonosítója, amelyen a számla ellenértékét jóváírják, valamint az ügylet összegének kifizetésére megállapított határidő. A teljes körű szabványosítás és átjárhatóság biztosítása céljából a Bizottság végrehajtási szabályokat fogad el annak érdekében, hogy egy erre szolgáló közös elektronikus üzenetet határozzon meg.

A 266. cikk lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy további adatokat kérjenek a Közösségen belüli ügyletekről. Ez a lehetőség ellentétes az e téren elérni kívánt harmonizációval. Következésképpen e cikket törlik a héairányelvből, így az adófizetők a Közösségen belüli ügyletek végrehajtásakor mindig ugyanazokat az információkat nyújtják be, függetlenül attól, hogy az ügyletre melyik tagállamban kerül sor.

A 268. cikk arra kötelezi a tagállamokat, hogy adatokat gyűjtsenek azoktól az adóalanyoktól, akik a területükön Közösségen belüli termékbeszerzést vagy annak minősülő ügyletet hajtanak végre. A tagállamok számára nem volt kötelező, hogy az összesítő nyilatkozatok alapján ilyen adatokat gyűjtsenek.

Az összesítő nyilatkozatok új digitális adatszolgáltatási rendszerrel való felváltása miatt módosítani kell a héairányelv egyes olyan cikkeit, amelyek összesítő nyilatkozatokra való hivatkozást tartalmaztak, hogy azokat az új adatszolgáltatási rendszerrel való hivatkozással váltsák fel. Ez a 42., 138a., 262., 265. és 267. cikket érinti. Törölték az összesítő nyilatkozatokkal kapcsolatos szempontokat szabályozó egyéb olyan cikkeket, amelyekre az új adatszolgáltatási rendszer miatt már nincs szükség. Ez a 266., 269., 270. és 271. cikket érinti.

A valamely tagállam területén ellenérték fejében végzett termékértékesítésekre és szolgáltatásnyújtásokra vonatkozó digitális adatszolgáltatási rendszer: 271a–273. cikk

Az összesítő nyilatkozatoknak a Közösségen belüli ügyletekre vonatkozó új digitális adatszolgáltatási rendszerrel való felváltása mellett a kezdeményezés harmonizálni kívánja a tagállam területén végzett, ellenérték fejében történő termékértékesítésekre és szolgáltatásnyújtásokra vonatkozó jelenlegi és jövőbeli adatszolgáltatási rendszereket is az olyan adminisztratív terhek elkerülése érdekében, amelyeket e széttagolt keret ró a határokon átnyúló tevékenységet folytató adóalanyokra. E rendszereket összehangolják majd a Közösségen belüli ügyletekhez tervezett digitális adatszolgáltatási rendszerrel, egyszerűsítve a megfelelést az adóalanyok számára, akik így a belföldi és a Közösségen belüli ügyletek tekintetében előírt adatokat egyaránt képesek lesznek bármely tagállamban, egységes formátumban szolgáltatni.

Ezt a harmonizációt a XI. cím 6. fejezetének új 2. szakaszában foglalt szabályok biztosítják.

A 271a. cikk első bekezdése lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy a területükön végzett, adóalanyok közötti termékértékesítések és szolgáltatásnyújtások tekintetében adatszolgáltatási

rendszert vezessenek be. A 271a. cikk második bekezdése lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy bármely más típusú ügylet tekintetében adatszolgáltatási rendszert vezessenek be. E második bekezdés például az adóalany által magánszemély részére teljesített termékértékesítésekkel és szolgáltatásnyújtásokkal kapcsolatos adatszolgáltatásra vonatkozik.

Megjegyzendő, hogy a 271a. cikk a tagállamok számára lehetőséget, nem pedig kötelezettséget jelent. Ha azonban úgy döntenek, hogy az említett cikk első bekezdése szerinti adatszolgáltatási rendszert, azaz a tagállamuk területén megvalósuló, adóalanyok közötti ügyletekre vonatkozó adatszolgáltatási rendszert vezetnek be, akkor e rendszernek rendelkeznie kell a 271b. cikkben meghatározott jellemzőkkel.

A 271b. cikk szerinti adatszolgáltatási rendszer hasonló jellemzőkkel bír, mint a Közösségen belüli ügyletek tekintetében kialakított rendszer: ügyletenkénti adatszolgáltatás; a számlakiállítástól, illetve – amennyiben az adóalany nem tett eleget számlakiállítási kötelezettségének – azon időponttól számított két munkanapon belüli adattovábbítás, amikor a számlát ki kellett volna állítani; az adatoknak közvetlenül adóalany által vagy egy szolgáltatón keresztül továbbításának lehetősége, valamint az adatoknak az európai szabvánnyal összhangban történő továbbításának lehetősége. A tagállamok további eszközöket bocsáthatnak az adóalanyok rendelkezésére az adattovábbításhoz. A cél ismét az, hogy a tagállamok és az adóalanyok számára kellő rugalmasságot biztosítsanak ahhoz, hogy az adattovábbításhoz különböző módszereket használhassanak, ugyanakkor legalább egy olyan szabványról rendelkezzenek, amelyet minden tagállam elfogad, és így lehetővé tegyék a vállalkozások számára, hogy az adataikat bármelyik tagállamban az európai szabványnak megfelelően nyújtsák be anélkül, hogy különböző adatszolgáltatási rendszerekhez kellene igazodniuk.

Ellenőrizni kell, hogy az adatszolgáltatási rendszer reformja eléri-e a héabevétel-kiesés csökkentésére és az adóalanyok említett rendszerek széttagoltságából eredő költségeinek csökkentésére irányuló célkitűzéseit. Ezért a 271c. cikk arra kéri a Bizottságot, hogy 2033 márciusáig nyújtson be egy jelentést, amelyben értékeli az e reform által elért eredményeket, és szükség esetén tegyen javaslatot a korlátok felszámolására, valamint a hazai adatszolgáltatás további harmonizációjára. Ez a határidő lehetővé teszi, hogy az adatszolgáltatási rendszerek teljes körű bevezetését követően értékeljék e rendszereket, figyelembe véve, hogy a harmonizált követelményekhez csak 2028 után kell teljes körűen igazodni.

Az adatszolgáltatási rendszerek harmonizációjához nem elegendő, hogy az e kezdeményezésben meghatározott jellemzőknek megfelelően vezessék be a jövőbeli rendszereket. Azoknak a tagállamoknak, amelyek az ilyen ügyleteket illetően már rendelkeznek adatszolgáltatási rendszerekkel, azokat hozzá kell igazítaniuk a harmonizált adatszolgáltatási rendszer jellemzőihez. E célból a kezdeményezés előírja, hogy e hozzáigazítást legkésőbb 2028-ig el kell végezni.

A 273. cikk továbbra is lehetőséget biztosít a tagállamok számára, hogy bevezessék a hía pontos behajtásának biztosításához és az adócsalás megakadályozásához szükségesnek ítélt kötelezettségeket. Az adatszolgáltatási kötelezettségeket illetően azonban korlátozott e szabadság, mivel azokat csak a XI. cím 6. fejezetének rendelkezései szerint lehet végrehajtani a hatályuk alá tartozó ügyletek tekintetében.

Héaalanyként történő egységes nyilvántartásba vétel, valamint a meglévő e-kereskedelmi szabályok és a különbözet szerinti szabályozás javítása

A hatályos héaszabályozás tekintetében az alábbiakban ismertetett módosításokat és pontosításokat vezették be.

Elmozdulva a rendeltetési helyen történő adóztatás elve irányába és a 2006/112/EK és az (EU) 2020/285 irányelvnek a hozzáadottértékadó-mértékek tekintetében történő módosításáról szóló (EU) 2022/542 tanácsi irányelv⁵⁷ 4. cikkével összhangban módosul a 14. cikk (4) bekezdése 1. pontjának a) alpontja, hogy a Közösségen belüli távértékesítés fogalma a használt cikkekre, műalkotásokra, gyűjteménydarabokra és régiségekre is kiterjedjen. Ezenkívül törlik a 35. cikket, tehát az e termékértékesítések utáni adót a 33. cikk a) pontjával összhangban a rendeltetési helyen kell megfizetni. Következésképpen lehetővé teszi az egyablakos ügyintézési rendszerre vonatkozó egyszerűsítő szabályozás alkalmazását az ilyen távértékesítések bevallását illetően, tovább csökkentve ezáltal a több tagállamon belüli nyilvántartásba vétel szükségességét.

A héakikerülés lehetőségeinek csökkentése érdekében az új 39a. cikk úgy rendelkezik, hogy a műalkotások és a régiségek feladás vagy fuvarozás nélküli értékesítései (vagy olyan értékesítések, amelyek esetében a termékek feladásának vagy fuvarozásának kiindulási és érkezési helye szerinti tagállam megegyezik) utáni adót ott kell megfizetni, ahol a megrendelő letelepedett, állandó lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye van.

A 14a. cikk módosításai kiterjesztik a vélelmezett értékesítőre vonatkozó szabály alkalmazását. Különösen az Unión belül teljesített termékértékesítések tekintetében módosul a (2) bekezdés, hogy kiterjesszék a vélelmezett értékesítőre vonatkozó szabály alkalmazását. A kibővített hatály értelmében a vélelmezett értékesítőre vonatkozó szabály immár – az elsődleges értékesítő letelepedési helyétől és a vevő jogállásától függetlenül – minden olyan, Unión belüli termékértékesítésre kiterjed, amelyet elektronikus felület segít elő. Ezenkívül e cikk egy új (3) bekezdéssel egészül ki, amely úgy rendelkezik, hogy a vélelmezett értékesítőre vonatkozó szabályt a saját termékek bizonyos, elektronikus felületen keresztül elősegített továbbítására is alkalmazni kell.

Módosulnak a héairányelv vevői készletekre vonatkozó megállapodásokkal kapcsolatos rendelkezései egy 2024. december 31-i határidő bevezetése céljából, amely után nem lehet újabb készlettovábbításokat végrehajtani ilyen megállapodások alapján. A vevői készletekre vonatkozó megállapodásokat szabályozó 17a. cikk egy új bekezdéssel kiegészülve tovább módosul annak egyértelművé tétele érdekében, hogy a cikk 2025. december 31-én hatályát veszti. E módosítások bevezetésével azt kívánják kifejezni, hogy a továbbiakban nem lesz szükség a jelenlegi vevői készletekre vonatkozó megállapodásokra, mivel a saját termékek továbbítására vonatkozó új, egyablakos ügyintézési rendszerre vonatkozó egyszerűsítő szabályozás átfogó, és az a jelenleg a vevői készletekre vonatkozó megállapodások hatálya alá tartozó termékek határokon átnyúló mozgására is kiterjed.

---

⁵⁷ A Tanács (EU) 2022/542 irányelve (2022. április 5.) a 2006/112/EK és az (EU) 2020/285 irányelvnek a hozzáadottértékadó-mértékek tekintetében történő módosításáról.

Az 59c. cikk előírja, hogy van egy 10 000 EUR összegű, naptári év alapú értékhatár, amely alatt a csak egy tagállamban letelepedett, uniós székhelyű értékesítő által nyújtott távközlési, rádió- és televízióműsor-, valamint elektronikus szolgáltatások határokon átnyúló értékesítése, illetve ilyen értékesítő által értékesített termékek Közösségen belüli távértékesítése héaköteles maradhat abban a tagállamban, ahol a távközlési, rádió- és televízióműsor-, valamint elektronikus szolgáltatásokat nyújtó adóalany letelepedett, illetve ahol a termékek a feladás vagy fuvarozás megkezdésekor található. A határon átnyúló távközlési, rádió- és televízióműsor-, valamint elektronikus szolgáltatások mellett immár azt is tisztázták, hogy csak azon termékek Közösségen belüli távértékesítése tartozik bele ebbe az értékhatárba, amelyeket az adóalany letelepedési helye szerinti tagállamból értékesítenek.

A 66. cikk módosítása a nem uniós és az uniós egyablakos rendszerre vonatkozó egyszerűsítő szabályozás szerinti értékesítések tekintetében segít tisztázni az adóztatandó tényállás megvalósulásának időpontját.

A 143. cikk új (1a) bekezdése előírja, hogy végrehajtási jogi aktust kell elfogadni az adócsalás vagy adókikerülés bizonyos formáinak azáltal történő megelőzésére szolgáló különös intézkedések bevezetése érdekében, hogy jobban biztosítják a 143. cikk (1) bekezdésének ca) pontjában előírt mentesség alkalmazásához szükséges, az értékesítő vagy a nevében eljáró közvetítő egyablakos importügyintézési rendszer keretében rögzített héaazonosító számának helyes használatát és e héaazonosító szám ellenőrzésének megfelelő folyamatát.

Annak biztosítása érdekében, hogy még kevésbé legyen szükség nyilvántartásba vételre abban a tagállamban, ahol sor kerül a vállalatok közötti belföldi értékesítés adóztatására, a 194. cikk módosítása kötelezővé teszi a tagállamok számára a fordított adózás alkalmazásának elfogadását abban az esetben, ha az értékesítő, aki héaalanyként nem abban a tagállamban telepedett le, ahol a héa fizetendő, olyan személy részére végez termékértékesítést, aki az adott tagállamban héaazonosító számmal rendelkezik. Ez a reform biztosítani fogja, hogy ilyen körülmények között az adott tagállamban héaazonosító számmal nem rendelkező értékesítőnek nem kell az adott tagállamban nyilvántartásba vetetnie magát. A módosítás továbbá kizárja a különbözet szerinti szabályozás hatálya alá tartozó termékek értékesítését a fordított adózás kötelező alkalmazása alól. A termékek megfelelő nyomon követésének biztosítása érdekében az ilyen típusú értékesítésekről jelenleg a 262. cikkben említett összesítő nyilatkozatban kell említést tenni.

Mivel a saját termékek továbbítására vonatkozó új, egyablakos ügyintézési rendszerre vonatkozó egyszerűsítő szabályozás olyan termékek határokon átnyúló mozgására terjed ki, amelyek jelenleg vevői készletekre vonatkozó megállapodások hatálya alá tartoznak, a 243. cikk (3) bekezdését és a 262. cikk (2) bekezdését érintő módosítások 2026. január 1-jei hatállyal eltörlik a héairányelv vevői készletekre vonatkozó megállapodásokkal kapcsolatos rendelkezéseit, mivel ezekre a továbbiakban már nincs szükség. Ahogy azt már említettük, 12 hónapos időszakot irányoztak elő arra, hogy a 2024. december 31-én vagy azt megelőzően megkötött, vevői készletekre vonatkozó megállapodásokat véglegesíteni lehessen.

A 359. cikk módosítása kiterjeszti az uniós egyablakos rendszerre vonatkozó szabályozás hatályát a nem uniós vállalkozások által valamennyi nem adóalany részére nyújtott

szolgáltatásokra, még akkor is, ha az utóbbiak nem valamely tagállamban rendelkeznek állandó lakóhellyel és szokásos tartózkodási hellyel.

A 365. cikk módosítása tisztázza, hogy a nem uniós egyablakos rendszerre vonatkozó szabályozás keretében milyen határidőn belül lehet módosítani a vonatkozó héabevallásokat. A módosítások mostantól ugyanabban a bevallásban is elvégezhetők, amennyiben a módosításokra a bevallás benyújtásának határideje előtt kerül sor.

Az uniós egyablakos rendszerre vonatkozó szabályozás alkalmazásában a 369a. cikk új bekezdései kibővítik a fogyasztás helye szerinti tagállam fogalommeghatározását, hogy az a 36. cikk (termékértékesítés összeszereléssel vagy üzembe helyezéssel), a 37. cikk (hajó vagy repülőgép fedélzetén, illetve vonaton teljesített termékértékesítés) és a 39. cikk (gázértékesítés, villamosenergia-értékesítés, hő- és hűtési energia értékesítése) szerinti termékértékesítésekre, valamint a belföldi termékértékesítésekre is kiterjedjen.

A 369b. cikk előírja, hogy a fent említett termékértékesítések esetében az uniós egyablakos rendszerre vonatkozó szabályozás akkor is alkalmazható, ha a termékeket nem adóalanyok (vagy olyan adóalanyok vagy nem adóalany jogi személyek, akiknek, illetve amelyeknek a Közösségen belüli termékbeszerezései a 2006/112/EK irányelv 3. cikkének (1) bekezdése értelmében nem tartoznak a héa hatálya alá) részére értékesítik. Ezenkívül a szabályozás a különbözet szerinti szabályozás hatálya alá tartozó termékek használtcikk-kereskedők által bármely más adóalany részére történő belföldi értékesítésére is alkalmazható.

A 369g. cikk (1) bekezdésének módosításával és az új bekezdések beillesztésével módosítják az uniós egyablakos rendszerre vonatkozó szabályozás keretében benyújtott bevallás tartalmát, hogy azok a fent említett értékesítéseket is tartalmazhassák.

A 369g. cikk (2) bekezdésének módosítása és az új (2a) bekezdés tisztázza az uniós egyablakos rendszerre vonatkozó szabályozás keretében benyújtott bevallásban a fent említett értékesítésekkel kapcsolatban feltüntetendő információkat, és rámutat, hogy a nulla százalékos adókulcs alá tartozó és a más módon adómentes termékértékesítések az uniós egyablakos rendszerre vonatkozó szabályozás hatálya alá tartoznak, ezért azokról is adatokat kell szolgáltatni.

A 369g. cikk (3) bekezdésének módosítása értelmében az uniós egyablakos rendszerre vonatkozó szabályozás keretében benyújtott bevallásban fel kell tüntetni a különös szabályozás hatálya alá tartozó, nulla százalékos adókulcs alá tartozó és más módon adómentes szolgáltatásnyújtásokat.

A 369g. cikk (4) bekezdésének módosítása tisztázza, hogy az uniós egyablakos rendszerre vonatkozó szabályozás keretében benyújtott héabevallásoknak a bevallás benyújtásának határidejét követő módosításait egy későbbi bevallásban kell elvégezni.

A 369j. cikk módosítása kimondja, hogy az uniós egyablakos rendszerre vonatkozó szabályozás keretében benyújtott héabevallásban nem lehetséges az adólevonás, hanem a héát a megfelelő visszatérítési rendszernek megfelelően kell visszatéríteni.

A 369m. cikk új bekezdése kötelezővé teszi az egyablakos importügyintézési rendszer használatát az importált termékek bizonyos távértékesítéseit vélelmezett értékesítőként elősegítő elektronikus felületek esetében.

A 369p. cikk úgy módosul, hogy az importra vonatkozó különös szabályozás (egyablakos importügymintázási rendszer) alkalmazásának megkezdése előtt az adóalany vagy a nevében való eljárásra kijelölt közvetítő köteles közölni az azonosítót kiadó tagállammal, hogy az adóalany az Unióba behozott termékek távértékesítése tekintetében vélelmezett értékesítőnek minősül.

A 369r. cikk módosítása és az új bekezdések értelmében, amennyiben az adóalany nem tesz eleget az egyablakos importügymintázási rendszer szabályainak, kizárják a szabályozásból, kivéve, ha az említett adóalany vélelmezett értékesítőként köteles e szabályozást alkalmazni. Ha egy ilyen vélelmezett értékesítő tartósan nem tartja be az e különös szabályozásra vonatkozó szabályokat, akkor a szabályozásból való kizárás helyett más szankciókat kell alkalmazni.

A 369t. cikk (2) bekezdésének módosítása tisztázza, hogy az egyablakos importügymintázási rendszerre vonatkozó szabályozás esetében milyen határidőn belül lehet módosítani a vonatkozó héabevallásokat. Ha a módosításokat a bevallás benyújtásának határidejét követően kell elvégezni, akkor azokat egy későbbi bevallásban kell elvégezni.

A 369w. cikk módosítása kimondja, hogy a különös szabályozás keretében a héa nem vonható le, hanem azt a megfelelő visszatérítési rendszernek megfelelően kell visszatéríteni.

Az új 369xa–369xk. cikk egy olyan új szabályozás alkalmazásáról rendelkezik, amely kifejezetten a saját termékek bizonyos továbbításával kapcsolatos, héaszabályoknak való megfelelésre vonatkozó kötelezettségeket hivatott egyszerűsíteni.

A 369xa. cikk a saját termékek továbbítására vonatkozó új szabályozás tekintetében alkalmazandó fogalommeghatározásokat tartalmazza. Nem tartoznak a különös szabályozás hatálya alá a tárgyi eszközök, illetve azok a termékek, amelyek esetében nem állhat fenn teljes körű adólevonási jog abban a tagállamban, ahol a Közösségen belüli beszerzésre sor kerül.

A 369xb. cikk határozza meg a szabályozás hatályát. A saját termékek 369xa. cikkben meghatározottak szerinti továbbítását végző bármely adóalany nyilvántartásba vetetheti magát a különös szabályozás igénybevétele céljából, amely esetben az általa végzett valamennyi vonatkozó terméktovábbítás a különös szabályozás hatálya alá tartozik.

A 369xc. cikk értelmében a szabályozást igénybe vevő adóalanyoknak elektronikus úton tájékoztatniuk kell az azonosítót kiadó tagállamot abban az esetben, ha a különös szabályozás hatálya alá tartozó adóköteles tevékenységük megkezdődik, megszűnik, vagy ha azokban lényeges változások következnek be.

A 369xd. cikk előírja, hogy az e különös szabályozást alkalmazó adóalany az e szabályozás hatálya alá tartozó terméktovábbítások céljából csak az azonosítót kiadó tagállamban vehető nyilvántartásba. A saját termékek továbbítására vonatkozó különös szabályozás keretében történő azonosításhoz az azonosítót kiadó tagállam az adóalany számára a belső rendszer szerinti kötelezettségei tekintetében már kiadott egyedi héaazonosító számot használja.

A 369xe. cikk azokról a körülményekről rendelkezik, amelyek fennállása esetén a saját termékek továbbítására vonatkozó szabályozást igénybe vevő adóalanyokat ki kell zárni e szabályozásból, többek között abban az esetben, ha tartósan nem tartják be a szabályozás szabályait vagy megszüntetik érintett tevékenységüket.

A 369xf. cikk kimondja, hogy a héabevallást minden hónapban elektronikus úton kell benyújtani, még akkor is, ha nem végeztek érintett tevékenységet.

A 369xg. cikk ismerteti, hogy milyen információkat kell tartalmaznia a havi héabevallásnak, és kimondja, hogy a bevallás benyújtásának határidejét követő módosításokat egy későbbi bevallásban kell elvégezni.

A 369xh. cikk meghatározza a héabevallásban használandó pénznemmel kapcsolatos követelményeket.

A 369xi. cikk kimondja, hogy a saját termékek szabályozás keretében történő továbbítása esetén a Közösségen belüli beszerzések adómentesek abban a tagállamban, ahová a termékeket feladják vagy elfuvarozzák.

A 369xj. cikk kimondja, hogy a fent említett héabevallásban nem lehetséges az adólevonás, hanem a héát a megfelelő visszatérítési rendszernek megfelelően kell visszatéríteni, vagy – amennyiben az adóalany a különös szabályozás hatálya alá nem tartozó tevékenységek tekintetében valamely tagállamban már rendelkezik héaazonosító számmal – a tagállam nemzeti héabevallásában előzetesen felszámított héaként kell levonni.

A 369xk. cikk a saját termékek továbbítására vonatkozó különös szabályozást igénybe vevő adóalanyok nyilvántartásba vételi kötelezettségeit határozza meg.

Javaslat

A TANÁCS IRÁNYELVE**a 2006/112/EK irányelvnek a digitális korhoz igazodó héaszabályok tekintetében történő módosításáról**

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 113. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Parlament véleményére¹,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére²,

különleges jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

- (1) A digitális gazdaság térnyerése jelentős hatással volt az uniós héarendszer működésére, mivel az nem felel meg az új digitális üzleti modelleknek, és nem teszi lehetővé a digitalizáció jóvoltából létrejött adatok teljes körű felhasználását. E fejlemények figyelembevételére érdekében módosítani kell a 2006/112/EK tanácsi irányelvet³.
- (2) A héabevallási kötelezettségeket a platformgazdaság kihívásainak kezelése és a héaalanyként történő, Unión belüli többszöri nyilvántartásba vétel szükségességének csökkentése érdekében ki kell igazítani.
- (3) A becslések szerint 2020-ban az Unióban 93 milliárd EUR volt a héabevétel-kiesés⁴, amelynek jelentős részét a csalás, különösen az „eltűnő kereskedő” révén elkövetett, Közösségen belüli csalás⁵ teszi ki, amely a becslések szerint 40–60 milliárd EUR-ra rúg⁶. Az Európa jövőjéről szóló konferencia zárójelentése szerint a polgárok a

¹ HL C ., ., . o.

² HL C ., ., . o.

³ A Tanács 2006/112/EK irányelve (2006. november 28.) a közös hozzáadottértékadó-rendszerről (HL L 347., 2006.12.11., 1. o.).

⁴ A héabevétel-kiesés a héajogszabályok és kiegészítő rendeletek alapján várt héabevétel és a ténylegesen beszedett összeg közötti általános különbség:
https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/vat/vat-gap_en

⁵ Europol: <https://www.europol.europa.eu/crime-areas-and-statistics/crime-areas/economic-crime/mtic-missing-trader-intra-community-fraud>

⁶ Európai Számvevőszék:
https://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/SR15_24/SR_VAT_FRAUD_HU.pdf

következőket szorgalmazzák: „Az adópolitikák harmonizálása és összehangolása az EU tagállamain belül az adócsalás és adókikerülés megelőzése érdekében”; „Az uniós tagállamok közötti együttműködés előmozdítása annak biztosítására, hogy az EU-ban valamennyi vállalat megfizesse az adókból rá háruló méltányos részt”. A „Héa a digitális korban” kezdeményezés összhangban van ezekkel a célokkal.

- (4) A határokon átnyúló ügyletekkel kapcsolatos adók beszedésének növelése és a tagállamok eltérő adatszolgáltatási rendszereinek alkalmazásából eredő jelenlegi széttagoltság megszüntetése érdekében szabályokat kell megállapítani az uniós digitális adatszolgáltatási követelményekre vonatkozóan. E szabályoknak biztosítaniuk kell, hogy ügyletenként szolgáltatassanak információkat az adóhatóságok számára, hogy lehetővé tegyék az adatok egyeztetését, fokozzák az adóhatóságok ellenőrzési képességét és elrettentő hatást gyakoroljanak meg nem felelés esetén, ugyanakkor csökkenteniük kell a különböző tagállamokban működő vállalkozások megfelelési költségeit és fel kell számolniuk a belső piacon belüli akadályokat.
- (5) Annak érdekében, hogy az adatszolgáltatási folyamat automatizálását az adóalanyok és az adóhatóságok számára egyaránt megkönnyítsék, elektronikusan kell dokumentálni az adóhatóságoknak bejelentendő ügyleteket. Az elektronikus számlázás használatának kell a számlakiállítás alapértelmezett rendszerévé válnia. Mindazonáltal a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy a belföldi értékesítések esetében más eszközöket is engedélyezzenek. Az elektronikus számlák értékesítő általi kiállítása és a vevőnek történő továbbítása nem köthető az adóhatóság előzetes engedélyéhez vagy ellenőrzéséhez.
- (6) Az elektronikus számla fogalommeghatározását össze kell hangolni a 2014/55/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvben⁷ használt fogalommeghatározással, hogy a héabevallás terén megvalósítható legyen az egységesítés.
- (7) A héabevallási rendszer hatékony megvalósításához elengedhetetlen, hogy az információk késedelem nélkül eljussanak az adóhatósághoz. Ezért a határon átnyúló ügyletek esetében a számlakiállítás határidejét az adóztatandó tényállás bekövetkezésétől számított 2 munkanapban kell meghatározni.
- (8) Az elektronikus számlának meg kell könnyítenie az ellenőrzéshez szükséges adatok adóhatóság felé történő automatikus továbbítását. E célból az elektronikus számlának tartalmaznia kell minden olyan adatot, amelyet később továbbítani kell az adóhatóságnak.
- (9) Az elektronikus számla mint az ügyletek héaszempontú dokumentálásának alapértelmezett módszere nem lenne alkalmazható, ha az elektronikus számla használata továbbra is a számlabefogadó beleegyezésétől függne. Ezért az elektronikus számla kiállításához a továbbiakban nem írható elő ilyen beleegyezés.
- (10) A Bizottság eleget tett azon kötelezettségének, hogy a 2006/112/EK irányelv 237. cikkében előírtaknak megfelelően jelentést nyújtson be az Európai Parlamentnek és a

---

⁷ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/55/EU irányelve (2014. április 16.) az elektronikus számlázás közbeszerzésben történő alkalmazásáról (HL L 133., 2014.5.6., 1. o.).

Tanácsnak a 2013. január 1-jétől alkalmazandó számlázási szabályok hatásáról és különösen arról, hogy azok milyen mértékben eredményezték a vállalkozásokra nehezedő adminisztratív terhek csökkenését. Mivel e kötelezettségnek már eleget tett, azt törölni kell az említett irányelvből.

- (11) A Közösségen belüli ügyletek bejelentésére szolgáló összesítő nyilatkozatok benyújtására vonatkozó kötelezettséget törölni kell, mivel a Közösségen belüli ügyletekre vonatkozó digitális adatszolgáltatási követelmények hatálya ugyanazokra az ügyletekre terjed ki, azonban gyorsabb adatszolgáltatást és részletesebb információkat biztosít. A digitális adatszolgáltatási követelmények ugyanazokra az ügyletekre terjednek ki, mint az összesítő nyilatkozatok, kivéve a 2006/112/EK irányelv 17a. cikkében említett, vevői készletekre vonatkozó megállapodások hatálya alá tartozó ügyleteket, amelyekről az egyablakos ügyintézési rendszer keretében kell adatokat szolgáltatni.
- (12) Annak érdekében, hogy az adóalanyok számára megkönnyítsék a számlaadatok továbbítását, a tagállamoknak az adóalanyok rendelkezésére kell bocsátaniuk az ilyen adattovábbításhoz szükséges eszközöket, amelyek lehetővé teszik, hogy az adatokat közvetlenül az adóalany vagy az adóalany nevében eljáró harmadik fél küldje el.
- (13) Jóllehet a Közösségen belüli ügyletekre vonatkozó digitális adatszolgáltatási követelmények keretében az összesítő nyilatkozatok keretében továbbítottakhoz hasonló információkat kell továbbítani, az adóalanyoktól további adatok – többek között banki adatok és fizetési összegek – szolgáltatását kell kérni, hogy az adóhatóságok ne csak a termékeket, hanem a tőkemozgást is nyomon tudják követni.
- (14) Kerülni kell, hogy a különböző tagállamokban működő adóalanyokra szükségtelen adminisztratív terhek háruljanak. Ezért az ilyen adóalanyok számára lehetővé kell tenni, hogy a szükséges információkat az (EU) 2017/1870 bizottsági végrehajtási határozatban⁸ – a 2014/55/EU irányelv 3. cikkének (1) bekezdésében foglalt, az elektronikus számla minimális adattartalmának szemantikai adatmodelljére vonatkozó európai szabvány kidolgozására irányuló kérésnek eleget téve – meghatározott európai szabvány használatával nyújtsák be az adóhatóságaik számára. A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy olyan további adatszolgáltatási módszereket írjanak elő, amelyeknek egyes adóalanyok könnyebben meg tudnak felelni.
- (15) A Közösségen belüli ügyletekre vonatkozó adatszolgáltatás szükséges harmonizációja érdekében a szolgáltatandó információknak minden tagállamban meg kell egyezniük, anélkül, hogy a tagállamok további adatokat kérhetnének.
- (16) A Közösségen belüli ügyletekkel kapcsolatos héacsálás elleni küzdelem fontos eleme az értékesítő által bejelentett adatok és a megrendelő által bejelentett adatok összehasonlítása. E célból a termékbeszerezőt és a szolgáltatás igénybe vevőjét kötelezni kell arra, hogy szolgáltatson adatokat a Közösségen belüli ügyletekről.

---

⁸ A Bizottság (EU) 2017/1870 végrehajtási határozata (2017. október 16.) az elektronikus számlázásra vonatkozó európai szabvány hivatkozási számának és a szintaxisok listájának a 2014/55/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv szerint történő közzétételéről (HL L 266., 2017.10.17., 19. o.).

- (17) Több tagállam is eltérő adatszolgáltatási követelményeket vezetett be a területén belüli ügyletek tekintetében, ami jelentős adminisztratív terhet ró a különböző tagállamokban működő adóalanyokra, mivel az említett követelményeknek való megfelelés érdekében ki kell igazítaniuk számviteli rendszerüket. Az ilyen eltérésekből eredő költségek elkerülése érdekében a tagállamok által a területükön ellenérték fejében végzett, adóalanyok közötti termékértékesítésekkel és szolgáltatásnyújtásokkal kapcsolatos adatszolgáltatás céljából bevezetett rendszereknek a Közösségen belüli ügyletek tekintetében bevezetett rendszer jellemzőivel azonos jellemzőkkel kell rendelkezniük. A tagállamoknak rendelkezniük kell az adattovábbításhoz szükséges elektronikus eszközeiről, és a Közösségen belüli ügyletekhez hasonlóan lehetővé kell tenni az adóalany számára, hogy az adatokat az (EU) 2017/1870 végrehajtási határozatban meghatározott európai szabványnak megfelelően nyújtsa be, bár az érintett tagállam további eszközöket is biztosíthat az adattovábbításhoz. Lehetővé kell tenni, hogy az adatokat az adóalany közvetlenül vagy az adóalany nevében eljáró harmadik fél küldje el.
- (18) A tagállamok nem kötelezhetők arra, hogy a területükön végzett, adóalanyok közötti termékértékesítések és szolgáltatásnyújtások tekintetében digitális adatszolgáltatási követelményt vezessenek be. Ha azonban a jövőben ilyen követelményt vezetnek be, akkor azt hozzá kell igazítaniuk a Közösségen belüli ügyletekre vonatkozó digitális adatszolgáltatási követelményekhez. Azoknak a tagállamoknak, amelyek már rendelkeznek az ilyen ügyletekre vonatkozó adatszolgáltatási rendszerrel, e rendszereket ki kell igazítaniuk annak biztosítása érdekében, hogy az adatszolgáltatás a Közösségen belüli ügyletekre vonatkozó digitális adatszolgáltatási követelményekkel összhangban történjen.
- (19) A digitális adatszolgáltatási követelmények hatékonyságának értékelése érdekében a Bizottságnak értékelő jelentést kell készítenie, amelyben megvizsgálja, hogy a digitális adatszolgáltatási követelmények milyen hatással voltak a héabevétel-kiesés csökkentésére, valamint az adóalanyok és az adóhatóságok végrehajtási és megfelelési költségeire, annak ellenőrzése érdekében, hogy a rendszer elérte-e a célkitűzéseit, vagy további kiigazításokra szorul-e.
- (20) A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy a hea pontos behajtásának biztosítása és az adócsalás megakadályozása érdekében továbbra is alkalmazhassanak egyéb intézkedéseket. Nem írhatnak elő azonban további adatszolgáltatási kötelezettségeket a digitális adatszolgáltatási követelmények hatálya alá tartozó ügyletek tekintetében.
- (21) A platformgazdaság felvetett bizonyos nehézségeket a héaszabályok alkalmazásával kapcsolatban, különösen a szolgáltatásnyújtó adóalanyiségének megállapítása, valamint a kis- és középvállalkozások (kkv-k) és más vállalkozások közötti egyenlő versenyfeltételek biztosítása tekintetében.
- (22) A platformgazdaság az online platformokon keresztül végzett, héafizetést elkerülő értékesítések és a hagyományos gazdaságban végzett, héaköteles értékesítések közötti verseny indokolatlan torzulásához vezetett. A torzulás az e-kereskedelem mögött álló platformgazdaság két legnagyobb ágazatában, nevezetesen a rövid távú szálláshely-kiadási és a személyszállítási ágazatban volt a legsúlyosabb.
- (23) Ezért olyan szabályokat kell megállapítani, amelyek a rövid távú szálláshely-kiadási és a személyszállítási ágazaton belüli versenytorzulások kezelésére irányulnak, megváltoztatva a platformok hea beszedésében betöltött szerepét („vélelmezett értékesítővé” válás). E modell alapján a platformokat kötelezni kell a hea felszámítására, amennyiben a héafizetési kötelezettség áll fenn, de azt az elsődleges

értékesítő nem számítja fel, például azért, mert természetes személy vagy a kisvállalkozásokra vonatkozó különös szabályozást alkalmazó adóalany.

- (24) A tagállamok eltérően értelmezik a platformok által a nem adóalanyok számára nyújtott értékesítést elősegítő szolgáltatás teljesítési helyét. E szabályt tehát pontosítani kell.
- (25) Egyes tagállamok a 2006/112/EK irányelv 135. cikkének (2) bekezdésére hivatkozva héamentességet alkalmaznak a rövid távú szálláshely-kiadási szolgáltatásokra, míg mások nem. Az egyenlő bánásmód és a következetesség biztosítása érdekében – jóllehet továbbra is kezelni kell a szálláshely-szolgáltatási ágazaton belüli versenytorzulást – egyértelművé kell tenni, hogy ez a mentesség nem vonatkozik a rövid távú szálláshely-kiadásra. A szállodaiiparhoz hasonló funkciójának tekintendő rövid távú szálláshely-kiadási szolgáltatások meghatározásához használt kritériumok kizárólag ezen irányelv alkalmazásában alkalmazandók, és nem érintik az egyéb uniós jogszabályokban használt fogalom meghatározásokat. Ez az irányelv tehát nem határozza meg a rövid távú szálláshely-kiadás uniós fogalmát.
- (26) Annak elkerülése érdekében, hogy vélelmezett értékesítést végző platformok véletlenül az utazási irodákra vonatkozó különös szabályozás hatálya alá tartozzanak, vagy fordítva, ki kell zárni a különös szabályozásból azokat az ügyleteket, amelyek esetében a platform a vélelmezett értékesítő.
- (27) Ez a javaslat nem sérti az egyéb uniós jogi aktusokban, különösen a digitális szolgáltatások egységes piacáról és a 2000/31/EK irányelv módosításáról szóló, 2022. október 19-i (EU) 2022/2065 európai parlamenti és tanácsi rendeletben (digitális szolgáltatásokról szóló rendelet)⁹ megállapított szabályokat, amely az online platformok általi szolgáltatásnyújtás egyéb szempontjait, például online platformot üzemeltető szolgáltatókra alkalmazandó kötelezettségeket szabályozza, ami lehetővé teszi a fogyasztók számára, hogy távollevők közötti szerződéseket kössenek a kereskedőkkel.
- (28) A 2006/112/EK irányelvet a vállalkozások és a fogyasztók közötti, határokon átnyúló e-kereskedelmi tevékenység Unión belüli adóztatására vonatkozó héaszabályok tekintetében az (EU) 2017/2455¹⁰ és az (EU) 2019/1995 tanácsi irányelv¹¹ módosította. E módosító irányelvek csökkentették a versenytorzulásokat, javították az igazgatási együttműködést és számos egyszerűsítést vezettek be. Noha az említett irányelvek által bevezetett, 2021. július 1-jétől alkalmazandó módosítások jórészt sikeresek voltak, mindazonáltal megállapították, hogy szükség van bizonyos javításokra.

---

⁹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2022/2065 rendelete (2022. október 19.) a digitális szolgáltatások egységes piacáról és a 2000/31/EK irányelv módosításáról (digitális szolgáltatásokról szóló rendelet) (HL L 277., 2022.10.27., 1. o.).

¹⁰ A Tanács (EU) 2017/2455 irányelve (2017. december 5.) a 2006/112/EK irányelvnek és a 2009/132/EK irányelvnek a szolgáltatásnyújtásra és a termékek távértékesítésére vonatkozó bizonyos hozzáadottértékadó-kötelezettségek tekintetében történő módosításáról (HL L 348., 2017.12.29., 7. o.).

¹¹ A Tanács (EU) 2019/1995 irányelve (2019. november 21.) a 2006/112/EK irányelvnek a termékek távértékesítésére és bizonyos belföldi termékértékesítésekre vonatkozó rendelkezések tekintetében történő módosításáról.

- (29) E célból pontosítani kell néhány meglévő szabályt. Idetartozik a 2006/112/EK irányelv 59c. cikkében meghatározott 10 000 EUR összegű, naptári év alapú értékhatár kiszámítására vonatkozó szabály, amely alatt a távközlési, rádió- és televízióműsor-, valamint elektronikus szolgáltatások csak egy tagállamban letelepedett, uniós székhelyű értékesítő általi nyújtása, illetve a termékek ilyen értékesítő általi, Közösségen belüli távértékesítése héaköteles maradhat abban a tagállamban, ahol a távközlési, rádió- és televízióműsor-, valamint elektronikus szolgáltatásokat nyújtó adóalany letelepedett, illetve ahol a termékek a feladás vagy fuvarozás megkezdésekor található. A 2006/112/EK irányelv 59c. cikkét módosítani kell annak biztosítása érdekében, hogy a 10 000 EUR összegű értékhatár kiszámításakor csak a Közösségen belüli olyan távértékesítéseket vegyék figyelembe, amelyeket az adóalany székhelye szerinti tagállamból teljesítenek, a más tagállamban található termékkészletből történő távértékesítést azonban ne.
- (30) A 2006/112/EK irányelvet annak egyértelművé tétele érdekében is módosítani kell, hogy nemcsak az Unióban letelepedett vevőknek nyújtott szolgáltatások tartoznak a Közösségben nem letelepedett adóalanyok által nyújtott szolgáltatásokra vonatkozó különös szabályozás (nem uniós szabályozás) hatálya alá, hanem az Unión kívül letelepedett adóalanyok által az Unión belül nyújtott valamennyi kiskereskedelmi szolgáltatás is. A héamértékekre vonatkozó új szabályok (EU) 2022/542 tanácsi irányelvvel¹² történő bevezetését és a kkv-kra vonatkozó új szabályok¹³ várható hatálybalépését követően, valamint annak érdekében, hogy azok a 2006/112/EK irányelv 151. cikke szerinti – többek között a diplomáciai és konzuli kapcsolatok keretében végzett termékértékesítésekkel és szolgáltatásnyújtásokkal kapcsolatos, valamint a bizonyos nemzetközi szervezetekre vonatkozó – mentességekre is kiterjedjenek, a 2006/112/EK irányelv XII. címe 6. fejezetének 3. szakasza szerinti, uniós egyablakos rendszerre vonatkozó szabályozást szintén ki kell terjesztetni annak biztosítása révén, hogy a nulla százalékos adókulcs alá tartozó és a héamentes értékesítések, például a kis- és középvállalkozások (kkv-k) által végzett értékesítések is a szabályozás hatálya alá tartozzanak. Ezenkívül a 2006/112/EK irányelvet módosítani kell annak pontosítása érdekében, hogy milyen határidőn belül módosíthatja a különös szabályozást igénybe vevő adóalany a vonatkozó héabevallásokat a három meglévő egyszerűsítő szabályozás – a nem uniós egyablakos rendszer, az uniós egyablakos rendszer és az egyablakos importügyműködési rendszer – keretében. E pontosítás lehetővé teszi a szabályozások keretében nyilvántartásba vett adóalanyok számára, hogy a bevallások benyújtásának határidejéig helyesbítsék a vonatkozó héabevallásokat. Végezetül az uniós és a nem uniós egyablakos rendszerre vonatkozó egyszerűsítő szabályozások szerinti értékesítések tekintetében egyértelműen meg kell határozni az adóztatandó tényállás időpontját, hogy a tagállamok körében elkerülhető legyen a szabályok eltérő alkalmazása.

---

¹² A Tanács (EU) 2022/542 irányelve (2022. április 5.) a 2006/112/EK és az (EU) 2020/285 irányelvnek a hozzáadottértékadó-mértékek tekintetében történő módosításáról (HL L 107., 2022.4.6., 1. o.).

¹³ A Tanács (EU) 2020/285 irányelve (2020. február 18.) a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelvnek a kisvállalkozásokra vonatkozó különös szabályozás tekintetében történő módosításáról és a 904/2010/EU rendeletnek a kisvállalkozásokra vonatkozó különös szabályozás megfelelő alkalmazásának nyomon követését célzó közigazgatási együttműködés és információcsere tekintetében történő módosításáról (HL L 62., 2020.3.2., 13. o.).

- (31) Héaazonosító szám általában minden olyan tagállamban kötelező, ahol adóköteles ügyletekre kerül sor. Az olyan esetek csökkentése érdekében azonban, amikor a héaalanyként történő többszöri nyilvántartásba vételre van szükség, az (EU) 2017/2455 irányelv számos olyan intézkedéssel egészített ki a 2006/112/EK irányelvet, amelyek célja a héaalanyként történő többszöri nyilvántartásba vétel szükségességének minimalizálása. A héaalanyként történő többszöri nyilvántartásba vétel szükségességének további csökkentése érdekében számos kiterjesztési intézkedést határoztak meg a héaalanyként történő egységes uniós nyilvántartásba vétel célkitűzésének támogatása érdekében. Ezért szabályokat kell megállapítani e kiterjesztési intézkedésekről való rendelkezés érdekében.
- (32) Egyéb intézkedések mellett az (EU) 2017/2455 irányelv kiterjesztette a szűkített egyablakos ügyintézés hatályát, amely így egy szélesebb körű egyablakos ügyintézési rendszerre vált, amely kiterjed a nem adóalanyok részére az Unióban nyújtott összes, határokon átnyúló szolgáltatásra és a Közösségen belüli összes távértékesítésre. Kivételesen az olyan elektronikus felületek, például piacterek és platformok, amelyek bizonyos Unión belüli termékértékesítések tekintetében vélelmezett értékesítővé válnak, az uniós egyablakos rendszerre vonatkozó szabályozás keretében is bevallhatnak bizonyos belföldi termékértékesítéseket. A héaalanyként történő egységes uniós nyilvántartásba vétel célkitűzésének támogatása érdekében az uniós egyablakos rendszerre vonatkozó szabályozás hatályát más termékértékesítésekre is ki kell terjeszteni, beleértve az olyan adóalanyok által az Unióban végzett belföldi kiskereskedelmi termékértékesítéseket is, akik a fogyasztás helye szerinti tagállamban nem rendelkeznek héaazonosító számmal, biztosítva, hogy a vállalkozásoknak ne kelljen héaalanyként nyilvántartásba vetetniük magukat minden olyan tagállamban, ahol a fogyasztók részére ilyen termékértékesítéseket végeznek. Ezenkívül az uniós egyablakos rendszerre vonatkozó szabályozás hatályát ki kell terjeszteni a különbözet szerinti szabályozás hatálya alá tartozó termékek bármely személy részére történő belföldi értékesítésére is, ha e termékeket olyan adóalany (használtcikk-kereskedő) értékesíti, aki nem rendelkezik héaazonosító számmal a termékértékesítés helye szerinti tagállamban. Ez a módosítás lehetővé tenné, hogy a használtcikk-kereskedők is részesüljenek az egyablakos ügyintézési rendszerhez kapcsolódó egyszerűsítések előnyeiből, valamint lehetővé tenné, hogy az ilyen értékesítések után fizetendő héát a kibővített uniós egyablakos rendszerre vonatkozó szabályozás keretében az azonosítót kiadó tagállamban lehessen bevallani és megfizetni.
- (33) A héát rendszerint a termékértékesítő vagy a szolgáltatásnyújtó számítja fel és számolja el. Bizonyos körülmények között azonban a tagállamok előírhatják, hogy a fordított adózás keretében nem az értékesítő, hanem a termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás kedvezményezettje köteles elszámolni a fizetendő héát. A héaalanyként történő egységes uniós nyilvántartásba vétel célkitűzésének további támogatása érdekében szabályokat kell megállapítani arra vonatkozóan, hogy a tagállamok kötelezően alkalmazzák a fordított adózást olyan helyzetekben, amikor az értékesítő nem abban a tagállamban telepedett le héaalanyként, amelyben héafizetési kötelezettség áll fenn. Biztosítani kell, hogy fordított adózást alkalmazhasson az az értékesítő, aki olyan személy részére értékesít termékeket vagy nyújt szolgáltatásokat, aki abban a tagállamban rendelkezik héaazonosító számmal, ahol a termékértékesítés vagy a szolgáltatásnyújtás adóköteles. Ellenőrzési célból az ilyen értékesítéseket fel kell tüntetni az összesítő nyilatkozatban.
- (34) Az (EU) 2017/2455 irányelv olyan rendelkezéssel egészítette ki a 2006/112/EK irányelvet, miszerint az elektronikus felületek – például a piacterek és platformok –

tartoznak felelősséggel abban az esetben, ha vélelmezett értékesítőként eljárva az uniós fogyasztók részére bizonyos termékértékesítéseket segítenek elő. Az Unión belüli termékértékesítések tekintetében a vélelmezett értékesítőre vonatkozó szabály jelenleg a termékek nem adóalanyok részére történő, az Unióban nem letelepedett adóalanyok általi, Unión belüli értékesítésére korlátozódik. Az uniós és nem uniós kereskedők közötti egyenlő versenyfeltételek biztosítása és az Unión belüli, határokon átnyúló üzleti tevékenységek költségeinek minimalizálása érdekében intézkedéseket kell elfogadni, hogy tovább csökkentsék az elektronikus felületeken keresztül működő uniós értékesítők megfelelési terheit. A kibővített hatály értelmében a vélelmezett értékesítőre vonatkozó szabály – az elsődleges értékesítő letelepedési helyétől és a vevő jogállásától függetlenül – kiterjedne minden olyan, Unión belüli termékértékesítésre, amelyet elektronikus felület segít elő.

- (35) Az (EU) 2017/2455 irányelv a 2006/112/EK irányelvet egy konkrét egyszerűsítéssel, az egyablakos importügymintázási rendszerrel egészítette ki, amelynek célja, hogy csökkentse az egyes kis értékű termékek uniós fogyasztók részére történő behozatalához kapcsolódó, héaszabályoknak való megfeleléssel járó terheket. Ennek megfelelően azoknak az adóalanyoknak, akik nyilvántartásba vetethetik magukat az egyablakos importügymintázási rendszer keretében, nem kell adóalanyként minden olyan tagállamban nyilvántartásba vetetniük magukat, ahol a fogyasztóknak szánt, e szabályozásra jogosult termékimportjuk megvalósul. Ehelyett lehetőség van arra, hogy az ilyen értékesítések után fizetendő héát az egyablakos importügymintázási rendszerre vonatkozó szabályozás keretében az egyik tagállamban vallják be és fizessék meg. Az egyes importált termékek tekintetében a héaszabályoknak való megfelelés további támogatása és javítása céljából intézkedéseket kell elfogadni annak érdekében, hogy az elektronikus felületek, például a piacterek és platformok számára kötelező tegyék az egyablakos importügymintázási rendszer használatát, amennyiben az ilyen felületek elősegítik bizonyos termékek uniós fogyasztók részére történő behozatalát. Az elektronikus felületeket működtető és a belföldi értékesítést kizárólag a letelepedésük szerinti tagállamban elősegítő adóalanyok azonban nem tartoznak az intézkedés hatálya alá.
- (36) Annak érdekében, hogy biztosítottak legyenek a 2006/112/EK irányelv végrehajtásának egységes feltételei, a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni, hogy az említett irányelvben előírt mentesség alkalmazásában jobban biztosítsa az egyablakos importügymintázási rendszer keretében a hűaazonosító számok helyes használatát és ellenőrzési folyamatát. E felhatalmazásnak lehetővé kell tennie a Bizottság számára, hogy végrehajtási jogi aktust fogadjon el az adókijátszás vagy az adókikerülés bizonyos formáinak megelőzésére szolgáló különös intézkedések bevezetése céljából. Az ilyen különös intézkedések közé tartozik többek között az is, hogy az egyedi küldeményazonosítót összekapcsolják az egyablakos importügymintázási rendszerben használt hűaazonosító számmal. E hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet¹⁴ 5. cikkében foglalt

---

¹⁴ Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

vizsgálóbizottsági eljárás szerint kell gyakorolni, és ennek alkalmazásában a bizottság a 904/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet¹⁵ 58. cikkével létrehozott bizottság.

- (37) Az értékesítő héalanyként történő nyilvántartásba vételére van szükség abban az esetben, ha az adott értékesítő nem rendelkezik héalazonosító számmal abban a tagállamban, ahol héafizetési kötelezettség áll fenn. Különösen az adóalany saját termékeinek egy másik tagállamba – többek között az e-kereskedelemmel kapcsolatos tevékenysége céljából – történő továbbítása esetén van szükség arra, hogy az adóalanyt nyilvántartásba vegyék a terméktovábbítás kiindulási és érkezési helye szerinti tagállamban. A héalanyként történő egységes uniós nyilvántartásba vétel célkitűzésével összhangban tovább kell csökkenteni azokat az eseteket, amikor a héalanyként történő többszöri nyilvántartásba vételre van szükség, mégpedig azért, hogy az egyablakos ügyintézési rendszerre vonatkozó szabályozások keretében olyan új szabályozás alkalmazását írják elő, amelynek célja kifejezetten a saját termékek bizonyos továbbításához kapcsolódó héamegfelelési kötelezettségek egyszerűsítése.
- (38) A 2006/112/EK irányelv bizonyos előírt feltételek teljesülése esetén egyszerűsített héaszempontú kezeléssel rendelkezik a vevői készletekre vonatkozó megállapodások keretében továbbított termékek esetében. Mivel a saját termékek továbbítására alkalmazandó, egyablakos ügyintézési rendszerre vonatkozó egyszerűsítő szabályozás átfogó, és a jelenleg az említett irányelv 17a. cikke szerinti vevői készletekre vonatkozó megállapodások hatálya alá tartozó termékek határokon átnyúló mozgására is kiterjed, e megállapodásokat fokozatosan ki kell vezetni, és e célból a 2006/112/EK irányelvet ki kell egészíteni a vevői készletekre vonatkozó rendelkezések teljes törlésére vonatkozó végső határidővel. Ezért végső határidőként 2024. december 31-ét kell meghatározni, amely után már nem lehet új, vevői készletekre vonatkozó megállapodásokat kötni. A 2024. december 31-én vagy azt megelőzően induló, vevői készletekre vonatkozó megállapodásokra továbbra is alkalmazandók a vonatkozó feltételek, beleértve az ilyen termékek tulajdonjogának tervezett vevőre történő átruházására vonatkozó 12 hónapos határidőt is. Ezen új végső határidő beillesztésével párhuzamosan a vevői készletekre vonatkozó megállapodásokkal kapcsolatos rendelkezéseket egy új bekezdéssel kell kiegészíteni annak biztosítása érdekében, hogy e megállapodások 2025. december 31-én megszűnjenek, mivel ezen időpont után már nem lesz rájuk szükség.
- (39) A különbözet szerinti szabályozás úgy működik, hogy a használtcikk-kereskedők számára lehetővé teszi, hogy a szabályozás hatálya alá tartozó termékek – azaz a használt cikkek, műalkotások, gyűjteménydarabok és régiségek – eladási ára és vételára közötti különbség után fizessenek héát. Ennek biztosítása érdekében, hogy e konkrét értékesítések adóztatására abban a tagállamban kerüljön sor, ahol a megrendelő letelepedett, állandó lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye van, az értékesítés teljesítési helyére vonatkozó új szabály bevezetése érdekében módosítani kell a 2006/112/EK irányelvet. Ezenkívül a 2006/112/EK irányelvet módosítani kell annak érdekében, hogy a különbözet szerinti szabályozás hatálya alá tartozó termékek

---

¹⁵ A Tanács 904/2010/EU rendelete (2010. október 7.) a hozzáadottérték-adó területén történő közigazgatási együttműködésről és csalás elleni küzdelemről (HL L 268., 2010.10.12., 1. o.).

értékesítését kifejezetten kizárják a fordított adózás kötelező alkalmazása alól. A héaalanyként történő egységes uniós nyilvántartásba vétel célkitűzésének támogatása és a megfelelési terhek minimalizálása érdekében azonban a különbözet szerinti szabályozás szerint működő használcikk-kereskedők dönthetnek úgy, hogy az uniós egyablakos rendszerre vonatkozó szabályozás használata céljából nyilvántartásba vetetik magukat, hogy a különbözet szerinti szabályozás hatálya alá tartozó termékek bizonyos értékesítései után fizetendő héát e szabályozás keretében vallják be és fizessék meg anélkül, hogy héaalanyként több tagállamban is nyilvántartásba kellene vetetniük magukat.

- (40) A tagállamoknak és a Bizottságnak a magyarázó dokumentumokról szóló, 2011. szeptember 28-i együttes politikai nyilatkozatával¹⁶ összhangban a tagállamok vállalták, hogy az átültető intézkedéseikről szóló értesítéshez indokolt esetben egy vagy több olyan dokumentumot mellékelnek, amely megmagyarázza az irányelv elemei és az azt átültető nemzeti jogi eszközök megfelelő részei közötti kapcsolatot. Ezen irányelv tekintetében a jogalkotó úgy ítéli, hogy indokolt ilyen dokumentumok átadása.
- (41) Mivel ezen irányelv célkitűzéseit – nevezetesen a héarendszer digitális korba való átvezetését – a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, e célkitűzések viszont uniós szinten jobban megvalósíthatók amiatt, hogy harmonizálni kell a digitális adatszolgáltatási követelményeket és ösztönözni kell azok használatát, javítani kell a platformok héaszempontú kezelését, valamint csökkenteni kell azon esetek számát, amikor a vállalkozásoknak más tagállamokban is nyilvántartásba kell vetetniük magukat, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az arányosságnak az említett cikkben foglalt elvével összhangban ez az irányelv nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.
- (42) A 2006/112/EK irányelvet ezért ennek megfelelően módosítani kell,
- ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:**

1. cikk

A 2006/112/EK irányelv 2024. január 1-jén hatályba lépő módosításai

A 2006/112/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 17a. cikk a következőképpen módosul:
  - a) a (2) bekezdés a) pontja helyébe a következő szöveg lép:
    - „a) az adóalany vagy a megbízásából eljáró harmadik fél 2024. december 31-én vagy azt megelőzően termékeket ad fel vagy fuvaroz el egy másik tagállamba abból a célból, hogy ezeket a termékeket ott megérkezésük után egy későbbi szakaszban egy másik adóalany

---

¹⁶ HL C 369., 2011.12.17., 14. o.

részére értékesítse, amely utóbbi a két adóalany között fennálló megállapodással összhangban jogosult e termékek tulajdonjogára;”

b) a cikk a következő (8) bekezdéssel egészül ki:

„(8) Ez a cikk 2025. december 31-én hatályát veszti.”

2. Az V. cím 3a. fejezetének címe helyébe a következő szöveg lép:

„3a. FEJEZET

A 33. cikk a) pontjának hatálya alá tartozó bizonyos termékértékesítéseket és az 58. cikk hatálya alá tartozó bizonyos szolgáltatásnyújtásokat teljesítő adóalanyokra vonatkozó értékhatár”.

3. Az 59c. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés b) pontjának helyébe a következő szöveg lép:

„b) a szolgáltatásokat olyan nem adóalany részére nyújtják, aki, illetve amely az a) pontban említett tagállamtól eltérő tagállamban telepedett le, illetve állandó lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye attól eltérő tagállamban található, vagy a termékeket az a) pontban említett tagállamtól eltérő tagállamba adják fel vagy fuvarozzák el; és”;

b) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az (1) bekezdés a) pontjában említett tagállam az említett bekezdés szerinti termékértékesítést vagy szolgáltatásnyújtást végző adóalanyokat feljogosítja arra, hogy választhassák a teljesítési hely 33. cikk a) pontjának és 58. cikknek megfelelő meghatározását, amely választás mindenestre legalább két naptári évre szól.”

4. A 66. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„66. cikk

(1) A 63., 64. és 65. cikktől eltérve, a tagállamok előírhatják, hogy az adófizetési kötelezettség – egyes ügyletekre vagy az adóalanyok meghatározott csoportjaira vonatkozóan – a következő időpontok egyikében keletkezzen:

a) legkésőbb a számla kibocsátásának időpontjában;

b) legkésőbb az ellenérték átvételének időpontjában;

c) meghatározott időszakon belül – legkésőbb a tagállamok által a 222. cikk második bekezdése alapján a számlakibocsátásra meghatározott határidő lejártakor, vagy ha a tagállam ilyen határidőt nem határozott meg, akkor az adóztatandó tényállás bekövetkeztétől számított meghatározott időszakon belül –, abban az esetben, ha a számla kiállítása nem, vagy csak késedelmesen valósul meg.

(2) Az (1) bekezdésben előírt eltérés nem alkalmazandó a következő termékértékesítésekre, illetve szolgáltatásnyújtásokra:

a) a XII. cím 6. fejezetének 2. szakaszában meghatározott különös szabályozás hatálya alá tartozó szolgáltatásnyújtások, amennyiben e szolgáltatásokat olyan adóalany nyújtja, aki a 359. cikkel összhangban jogosult az említett szabályozás alkalmazására;

- b) a XII. cím 6. fejezetének 3. szakaszában meghatározott különös szabályozás hatálya alá tartozó értékesítések, amennyiben ezen értékesítéseket olyan adóalany végzi, aki a 369b. cikkel összhangban jogosult az említett szabályozás alkalmazására;
- c) olyan szolgáltatásnyújtás, amely után a 196. cikk alapján a szolgáltatás igénybe vevőjének kell a héát megfizetnie;
- d) a 67. cikkben említett termékértékesítések vagy terméktovábbítások.”

5. A 167a. cikk első bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„Egy választható rendszer keretében a tagállamok előírhatják, hogy azon adóalany adólevonási jogának érvényesítését, akinek kizárólag a 66. cikk (1) bekezdésének b) pontjával összhangban keletkezik héafizetési kötelezettsége, addig az időpontig kell halasztani, ameddig az adott személy részére értékesített termék vagy nyújtott szolgáltatás utáni héát a terméket értékesítő vagy a szolgáltatást nyújtó számára ki nem fizette.”

6. A 217. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„217. cikk

Ezen irányelv alkalmazásában »elektronikus számla« az ezen irányelvben előírt adatokat tartalmazó olyan számla, amelyet olyan strukturált elektronikus formában állítottak ki, továbbítottak és fogadtak be, amely lehetővé teszi annak automatikus és elektronikus feldolgozását.”

7. A 218. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„218. cikk

(1) Ezen irányelv alkalmazásában a tagállamok elfogadják a papír vagy elektronikus formában létező dokumentumokat vagy üzeneteket számlaként, ha azok megfelelnek az e fejezetben meghatározott feltételeknek.

(2) A tagállamok elektronikusszámla-kiállítási kötelezettséget írhatnak elő. Az e kötelezettséget előíró tagállamok lehetővé teszik az elektronikus számlák kiállítását, amelyek megfelelnek az elektronikus számlázásra vonatkozó európai szabványnak és a 2014/55/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv* szerinti szintaxisok listájának. Az elektronikus számlák adóalanyok általi kiállítása és továbbítása nem köthető az adóhatóságok előzetes kötelező engedélyéhez vagy ellenőrzéséhez, a 395. cikk alapján engedélyezett és ezen irányelv hatálybalépésekor már végrehajtott különleges intézkedések sérelme nélkül.

---

* Az Európai Parlament és a Tanács 2014/55/EU irányelve (2014. április 16.) az elektronikus számlázás közbeszerzésben történő alkalmazásáról (HL L 133., 2014.5.6., 1. o.)”

8. A 226. cikk 7a. pontja helyébe a következő szöveg lép:

„7a. ha az adófizetési kötelezettség a 66. cikk (1) bekezdésének b) pontjával összhangban az ellenérték kézhezvételének időpontjában keletkezik, és az adólevonás joga abban az időpontban keletkezik,

amikor a levonható adó megfizetési kötelezettsége keletkezik, a »pénzforgalmi elszámolás« kifejezés;».

9. A 232. cikket el kell hagyni.
10. A 237. cikket el kell hagyni.
11. A 359. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„359. cikk

A tagállamok engedélyezik e különös szabályozás alkalmazását azoknak a Közösségben nem letelepedett adóalanyoknak, akik vagy amelyek nem adóalanyok részére nyújtanak szolgáltatásokat. E szabályozás a Közösség területén nyújtott minden ilyen szolgáltatásra vonatkozik.”

12. A 369j. cikk első bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„Az e különös szabályozást alkalmazó adóalany az e különös szabályozás hatálya alá tartozó adóztatandó tevékenységei tekintetében nem vonhatja le ezen irányelv 168. cikkének megfelelően a fogyasztás szerinti tagállamban felmerült héát. A 86/560/EGK irányelv 1. cikkének 1. pontjától, valamint a 2008/9/EK irányelv 2. cikkének 1. pontjától, 3. cikkétől és 8. cikke (1) bekezdésének e) pontjától eltérve az érintett adóalany az említett irányelveknek megfelelően héavisszatérítést kap. A 86/560/EGK irányelv 2. cikkének (2) és (3) bekezdése és 4. cikkének (2) bekezdése nem alkalmazandó az e különös szabályozás hatálya alá tartozó termékekkel kapcsolatos visszatérítésekre.”

13. A 369w. cikk első bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„Az e különös szabályozást alkalmazó adóalany az e különös szabályozás hatálya alá tartozó adóztatandó tevékenységei tekintetében nem vonhatja le ezen irányelv 168. cikkének megfelelően a fogyasztás szerinti tagállamban felmerült héát. A 86/560/EGK irányelv 1. cikkének 1. pontjától, valamint a 2008/9/EK irányelv 2. cikkének 1. pontjától, 3. cikkétől és 8. cikke (1) bekezdésének e) pontjától eltérve az érintett adóalany az említett irányelveknek megfelelően héavisszatérítést kap. A 86/560/EGK irányelv 2. cikkének (2) és (3) bekezdése és 4. cikkének (2) bekezdése nem alkalmazandó az e különös szabályozás hatálya alá tartozó termékekkel kapcsolatos visszatérítésekre.”

2. cikk

A 2006/112/EK irányelv 2025. január 1-jén hatályba lépő módosításai

A 2006/112/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 14. cikk (4) bekezdése 1. pontja a) alpontjának helyébe a következő szöveg lép:

„a) a termékértékesítést adóalany részére vagy nem adóalany jogi személy részére teljesítik, akinek Közösségen belüli beszerzései a 3. cikk (1) bekezdése értelmében nem tartoznak a héa hatálya alá, vagy bármely más nem adóalany személy részére; vagy az értékesítés valamely használtcikk-kereskedő által bármely más adóalany részére értékesített használt cikkek, műalkotások, gyűjteménydarabok vagy régiségek értékesítését jelenti, amennyiben a termékek az ezen irányelv XII. címe 4.

fejezetének 2. szakaszában meghatározott különös szabályozással összhangban a héa hatálya alá tartoznak;”.

2. A 14a. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Ha egy adóalany elektronikus felület, például piactér, platform, portál vagy más hasonló eszköz használatával adóalany általi, Közösségen belüli termékértékesítést segít elő, akkor az értékesítést elősegítő adóalany úgy tekintendő, mintha ő kapta volna meg, majd ő maga értékesítette volna a szóban forgó termékeket.”;

b) a cikk a következő (3) és (4) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Ha egy adóalany elektronikus felület, például piactér, platform, portál vagy más hasonló eszköz használatával elősegíti, hogy egy adóalany a 17. cikk (1) bekezdésének megfelelően más tagállamba továbbítson olyan termékeket, amelyek nem minősülnek a termék feladásának vagy fuvarozásának érkezési helye szerinti tagállam által meghatározott, 189. cikk a) pontja szerinti tárgyi eszközöknek, vagy olyan termékeket, amelyek tekintetében az adott tagállamban nem áll fenn teljes körű adólevonási jog, a továbbítást elősegítő adóalany úgy tekintendő, mintha ő kapta volna meg, majd ő maga értékesítette volna a szóban forgó termékeket.

(4) Ha valamely, kizárólag egy tagállamban letelepedett adóalany elektronikus felület, például piactér, platform, portál vagy más hasonló eszköz használatával kizárólag az adott tagállamban feladás vagy fuvarozás nélkül teljesített termékértékesítéseket vagy olyan termékértékesítéseket segít elő, amelyek esetében a feladás vagy fuvarozás kiindulási és érkezési helye szerinti tagállam megegyezik, az említett adóalany nem tekinthető úgy, mintha az említett termékeket ő vette volna át és értékesítette volna.”

3. Az irányelv a következő 28a. cikkel egészül ki:

„28a. cikk

A 28. cikk ellenére az az adóalany, aki elektronikus felület, például platform, portál vagy más hasonló eszköz használatával a 135. cikk (3) bekezdésében említett rövid távú szálláshely-kiadási szolgáltatások vagy személyszállítási szolgáltatások nyújtását segíti elő, akkor úgy tekintendő, mintha ő maga vette volna át és nyújtotta volna a szóban forgó szolgáltatásokat, ha az ilyen szolgáltatásokat nyújtó személy a következők egyike:

- a) nem letelepedett olyan adóalany, akik vagy amely nem rendelkezik héaazonosító számmal valamely tagállamban;
- b) nem adóalany;
- c) a kizárólag héa levonására nem jogosító termékértékesítést vagy szolgáltatásnyújtást végző adóalany;
- d) nem adóalany jogi személy;
- e) a mezőgazdasági termelőkre vonatkozó közös térítésátalány-rendszer hatálya alá tartozó adóalany;

- f) a kisvállalkozásokra vonatkozó különös szabályozás hatálya alá tartozó adóalany.”
4. A 35. cikket el kell hagyni.
5. Az V. cím 1. fejezete a következő 5. szakasszal egészül ki:

„5. szakasz

A használtcikk-kereskedőkre vonatkozó különös szabályozás alapján értékesített műalkotások és régiségek

39a. cikk

A XII. cím 4. fejezete 2. szakaszának 1. alszakaszában meghatározott különös szabályozással összhangban, feladás vagy szállítás nélkül értékesített, illetve olyan műalkotások és régiségek esetében, amelyek feladásának vagy fuvarozásának kiindulási és érkezési helye szerinti tagállam megegyezik, a teljesítés helye az a hely, ahol a megrendelő letelepedett, illetve állandó lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye van.”

6. Az irányelv a következő 46a. cikkel egészül ki:

„46a. cikk

A nem adóalany részére platformon, portálon vagy más hasonló eszköz használatával nyújtott közvetítői szolgáltatás teljesítési helye az a hely, ahol az alapügyletet ezen irányelvvel összhangban teljesítik.”

7. A 135. cikk a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A szálláshelyek legfeljebb 45 napra történő, megszakítás nélküli, egyéb kiegészítő szolgáltatások nyújtásával vagy anélkül történő bérbeadása úgy tekintendő, mint amely a szállodaiiparhoz hasonló funkciót töltene be.”

8. A 136a. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„136a. cikk

Ha a 14a. cikk (2) vagy (3) bekezdésének megfelelően az adóalany úgy tekintendő, mintha ő kapta volna meg, majd ő maga értékesítette volna a termékeket, a tagállamok mentesítik az adó alól a szóban forgó termékeknek ezen adóalany részére történő értékesítését.”

9. Az irányelv a következő 136b. cikkel egészül ki:

„136b. cikk

Ha a 28a. cikk bekezdésének megfelelően az adóalany úgy tekintendő, mintha ő vette volna át, majd ő maga nyújtotta volna a szolgáltatásokat, a tagállamok mentesítik az adó alól a szóban forgó szolgáltatásoknak ezen adóalany részére történő nyújtását.”

10. A 143. cikk a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az (1) bekezdés ca) pontjában előírt mentesség alkalmazásában a Bizottság végrehajtási jogi aktust fogad el az adókijátszás vagy az adókikerülés bizonyos formáinak megelőzésére szolgáló különös intézkedések bevezetése céljából,

ideértve többek között az egyedi küldeményazonosító összekapcsolását a 369q cikkben említett, megfelelő héaazonosító számmal.

E végrehajtási jogi aktust a 182/2011/EU rendelet* 5. cikkében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni, és az e célból eljáró bizottság a 904/2010/EU rendelet± 58. cikkében létrehozott bizottság lesz.

---

* Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

± A Tanács 904/2010/EU rendelete (2010. október 7.) a hozzáadottérték-adó területén történő közigazgatási együttműködésről és csalás elleni küzdelemről (HL L 268., 2010.10.12., 1. o.).”

11. Az irányelv a következő 172a. cikkel egészül ki:

„172a. cikk

Ha a 28a. cikk bekezdésének megfelelően az adóalany úgy tekintendő, mintha ő vette volna át, majd ő maga nyújtotta volna a szolgáltatásokat, e szolgáltatásnyújtások nem érintik az adóalany adólevonási jogát, függetlenül attól, hogy a szolgáltatásnyújtás esetében megilleti vagy sem az adólevonási jog.”

12. A 194. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„194. cikk

(1) A 195. és 196. cikk sérelme nélkül, ha az adóztatandó termékértékesítést vagy szolgáltatásnyújtást nem abban a tagállamban letelepedett adóalany teljesíti, mint amelyikben a héát meg kell fizetni, a tagállamok lehetővé teszik, hogy az adófizetésre a terméket beszerző, illetve a szolgáltatást igénybe vevő adóalany legyen kötelezett, ha ez a személy az adott tagállamban már rendelkezik adóazonosító számmal.

(2) Az (1) bekezdés nem alkalmazandó a 311. cikk (1) bekezdésének 5. pontjában meghatározott hasznáلتcikk-kereskedő által végzett termékértékesítésre, amennyiben a termékek ezen irányelv XII. címe 4. fejezetének 2. szakaszában meghatározott különös szabályozással összhangban a héa hatálya alá tartoznak.”

13. A 222. cikk első bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„A 138. cikkben meghatározott feltételeknek megfelelően teljesített termékértékesítés vagy az olyan szolgáltatásnyújtás esetén, amelynél a héát a 194. és 196. cikk alapján a termék beszerzőjének, illetve a szolgáltatás igénybe vevőjének kell megfizetnie, a számlát legkésőbb az adóztatandó tényállás bekövetkeztének hónapját követő hónap tizenötödik napján kell kibocsátani.”

14. A 242a. cikk a következőképpen módosul:

a) a cikk a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Ha egy adóalany elektronikus felület, például platform, portál vagy más hasonló eszköz használata révén rövid távú szálláshely-kiadási szolgáltatások vagy személyszállítási szolgáltatások nyújtását segíti elő, és a 28a. cikk értelmében e személy nem tekintendő e szolgáltatások igénybe vevőjének vagy nyújtójának, akkor a szolgáltatásnyújtást elősegítő adóalany köteles nyilvántartást vezetni e szolgáltatásnyújtásokról.”;

b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az (1) és (1a) bekezdésben említett nyilvántartást kérésre elektronikus úton az érintett tagállam rendelkezésére kell bocsátani.

Az említett nyilvántartást az ügylet teljesítése évének végétől számított tíz évig kell megőrizni.”

15. A 262. cikk (1) bekezdésének c) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„c) azok a héa-azonosítószámmal rendelkező adóalanyok és nem adóalany jogi személyek, akik részére az említett héaazonosító számmal rendelkező adóalany olyan termékeket értékesített vagy szolgáltatást nyújtott, amely héamentes abban a tagállamban, ahol az ügylet adóztatandó, és amely után a terméket beszerző, illetve a szolgáltatást igénybe vevő a 194. és 196. cikk alapján az adó fizetésére kötelezett.”

16. A 306. cikk a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az e cikk (1) bekezdésében említett különös szabályozás nem alkalmazandó a 28a. cikk alapján végzett értékesítésekre.”

17. A XII. cím 6. fejezetének címe helyébe a következő szöveg lép:

„6. FEJEZET

A nem adóalanyok részére szolgáltatásokat nyújtó vagy termékek távértékesítését végző, illetve egyes belföldi termékértékesítéseket vagy saját termékek továbbítását végző adóalanyokra vonatkozó különös szabályozások”.

18. A 365. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„365. cikk

A héabevallásnak tartalmaznia kell az e különös szabályozás alkalmazásához szükséges egyedi héaazonosító számot, valamint az e különös szabályozás hatálya alá tartozó azon szolgáltatások héa nélküli teljes összegét, amelyek esetében az adóköteles esemény az adómegállapítási időszakban következett be, valamint a megfelelő héa – héamértékek szerint lebontott – teljes összegét minden egyes olyan fogyasztás szerinti tagállam tekintetében, amelyben héa fizetendő. A bevallásban szerepelnie kell az alkalmazandó héamértékeknek és a fizetendő héa teljes összegének is.

Amennyiben a héabevallás 364. cikk szerinti benyújtásának időpontját követően a bevallás módosítására van szükség, a módosításokat egy következő bevallásban kell szerepeltetni, az eredeti bevallás 364. cikk szerinti benyújtási határidejétől számított három éven belül. E későbbi bevallásban meg kell jelölni az érintett fogyasztás szerinti tagállamot, az adómegállapítási időszakot és a módosítandó héaösszeget.”

19. A XII. cím 6. fejezete 3. szakaszának címe helyébe a következő szöveg lép:

„3. szakasz

A termékek Közösségen belüli távértékesítésére, az adott tagállamban héaazonosító számmal nem rendelkező adóalany által vagy az értékesítést elősegítő elektronikus felület által valamely tagállamban végzett bizonyos termékértékesítésekre, valamint a Közösség területén, de nem a fogyasztás szerinti tagállamban letelepedett adóalanyok által nem adóalany részére nyújtott szolgáltatásokra vonatkozó különös szabályozás”.

20. A 369a. cikk 3. pontja a következőképpen módosul:

a) a c) pont helyébe a következő szöveg lép:

„c) az adóalany által végzett, a 14a. cikk (2) bekezdésének megfelelően elősegített termékértékesítés esetén, ha az értékesített termék feladásának vagy fuvarozásának kiindulási és érkezési helye szerinti tagállam megegyezik, ha a terméket olyan adóalany vagy nem adóalany jogi személy részére értékesítik, akinek, illetve amelynek a Közösségen belüli termékbeszerzései a 3. cikk (1) bekezdése alapján nem tartoznak a héa hatálya alá, vagy bármely más nem adóalany részére értékesítik, akkor az adott tagállam.”;

b) a szöveg a következő d) és e) ponttal egészül ki:

„d) a 36., 37. és 39. cikk szerinti termékértékesítés esetén, ha a terméket olyan adóalany vagy nem adóalany jogi személy részére értékesítik, akinek, illetve amelynek a Közösségen belüli termékbeszerzései a 3. cikk (1) bekezdése értelmében nem tartoznak a héa hatálya alá, vagy bármely más nem adóalany részére értékesítik, akkor az a tagállam, amelyet az értékesítés teljesítési helyének kell tekinteni;

e) feladás vagy fuvarozás nélküli termékértékesítés esetén, vagy ha a feladás vagy fuvarozás kiindulási és érkezési helye szerinti tagállam megegyezik, ha a terméket olyan adóalany vagy nem adóalany jogi személy részére értékesítik, akinek, illetve amelynek a Közösségen belüli termékbeszerzései a 3. cikk (1) bekezdése alapján nem tartoznak a héa hatálya alá, vagy bármely más nem adóalany részére értékesítik, akkor az adott tagállam.”

21. A 369b. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„369b. cikk

A tagállamok a következő adóalanyok részére engedélyezik e különös szabályozás alkalmazását:

a) termékek Közösségen belüli távértékesítését végző adóalany;

b) a 14a. cikk (2) bekezdésének sérelme nélkül, e különös szabályozás alkalmazásában a 14a. cikk (2) bekezdésének megfelelően feladás vagy fuvarozás nélküli termékértékesítést elősegítő adóalany, vagy ha a feladás vagy fuvarozás kiindulási és érkezési helye szerinti tagállam megegyezik, ha e termékeket olyan adóalany vagy nem adóalany jogi személy részére értékesítik, akinek, illetve amelynek a Közösségen belüli termékbeszerzései a 3. cikk (1) bekezdése alapján nem tartoznak a héa hatálya alá, vagy bármely más nem adóalany részére értékesítik;

c) nem adóalany részére szolgáltatást nyújtó, a fogyasztás szerinti tagállamban nem letelepedett adóalany;

- d) olyan adóalany, aki nem rendelkezik adóazonosító számmal abban a tagállamban, ahol a termék héa hatálya alá tartozik, és a 36., 37. és 39. cikknek megfelelően a termékeket olyan adóalany részére vagy nem adóalany jogi személy részére értékesítik, akinek, illetve amelynek a Közösségen belüli termékbeszerzései a 3. cikk (1) bekezdése értelmében nem tartoznak a héa hatálya alá, vagy bármely más nem adóalany személy részére értékesítik;
- e) olyan adóalany, aki nem rendelkezik adóazonosító számmal abban a tagállamban, ahol a termék a héa hatálya alá tartozik, és a terméket a következő személyek valamelyike részére értékesíti, ha nem történik feladás vagy fuvarozás, vagy ha a feladás kiindulási és érkezési helye szerinti tagállam megegyezik:
  - a) olyan adóalany vagy nem adóalany jogi személy, akinek, illetve amelynek a Közösségen belüli termékbeszerzései a 3. cikk (1) bekezdésének értelmében nem tartoznak a héa hatálya alá, vagy bármely más nem adóalany;
  - b) bármely más adóalany, ha az értékesítés használt cikkek, műalkotások, gyűjteménydarabok vagy régiségek értékesítését jelenti, amennyiben a termékek a 312–325. cikkben meghatározott különbség szerint szabályozással összhangban tartoznak a héa hatálya alá.

Ez a különös szabályozás a Közösség területén az érintett adóalany által ilyen módon értékesített valamennyi termékre, illetve általa ott nyújtott valamennyi ilyen szolgáltatásra vonatkozik.”

22. A 369g. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A héabevallásnak tartalmaznia kell a 369d. cikkben említett héaazonosító számot, valamint minden egyes fogyasztás szerinti tagállam tekintetében az adómegállapítási időszakban teljesített, az e különös szabályozás hatálya alá tartozó olyan következő termékértékesítések, illetve szolgáltatásnyújtások héa nélküli összértékét, amelyek esetében az adóköteles esemény az adómegállapítási időszakban következett be, adott esetben az alkalmazandó héamértékeket, adott esetben a megfelelő héa – héamértékek szerint lebontott – teljes összegét, valamint a fizetendő héa teljes összegét:

- a) termékek Közösségen belüli távértékesítése;
- b) a 14a. cikk (2) bekezdésének sérelme nélkül, e különös szabályozás alkalmazásában a 14a. cikk (2) bekezdése szerinti termékértékesítések, ha a termékek feladásának vagy fuvarozásának kiindulási és érkezési helye szerinti tagállam megegyezik, ha e termékeket olyan adóalany vagy nem adóalany jogi személy részére értékesítik, akinek, illetve amelynek a Közösségen belüli termékbeszerzései a 3. cikk (1) bekezdése alapján nem tartoznak a héa hatálya alá, vagy bármely más nem adóalany részére értékesítik;
- c) szolgáltatásnyújtás;
- d) a 36., 37. és 39. cikk szerinti termékértékesítések, ha a terméket olyan adóalany vagy nem adóalany jogi személy részére értékesítik, akinek, illetve amelynek a Közösségen belüli termékbeszerzései a 3. cikk (1)

bekezdése értelmében nem tartoznak a héa hatálya alá, vagy bármely más nem adóalany részére értékesítik;

- e) feladás vagy fuvarozás nélküli termékértékesítések, vagy ha a feladás kiindulási és érkezési helye szerinti tagállam megegyezik, ha a terméket olyan adóalany vagy nem adóalany jogi személy részére értékesítik, akinek, illetve amelynek a Közösségen belüli termékbeszerzései a 3. cikk (1) bekezdése alapján nem tartoznak a héa hatálya alá, vagy bármely más nem adóalany részére értékesítik.

A héabevallásnak az e cikk (4) bekezdésében foglaltak szerint a korábbi adómegállapítási időszakokra vonatkozó módosításokat is tartalmaznia kell.”;

- b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Amennyiben a termékeket az azonosítót kiadó tagállamtól eltérő tagállamokba vagy tagállamokból adják fel vagy fuvarozzák el, a héabevallásnak tartalmaznia kell az e különös szabályozás hatálya alá tartozó, alábbi értékesítések héa nélküli összértékét, adott esetben az alkalmazandó héamértékeket, adott esetben a megfelelő héa – héamértékek szerint lebontott – teljes összegét, valamint a fizetendő héa teljes összegét minden egyes olyan tagállam tekintetében is, ahova vagy ahonnan a termékeket feladják vagy elfuvarozzák:

- a) termékek Közösségen belüli távértékesítése, az adóalany által a 14a. cikk (2) bekezdésének megfelelően végzett értékesítések kivételével;
- b) a 14a. cikk (2) bekezdésének megfelelően a termékek adóalany által végzett, Közösségen belüli távértékesítése, ha e termékek feladásának vagy fuvarozásának kiindulási és érkezési helye szerinti tagállam megegyezik, ha a terméket olyan adóalany vagy nem adóalany jogi személy részére értékesítik, akinek, illetve amelynek a Közösségen belüli termékbeszerzései a 3. cikk (1) bekezdése alapján nem tartoznak a héa hatálya alá, vagy bármely más nem adóalany részére értékesítik;
- c) a 36., 37. és 39. cikk szerinti termékértékesítések, ha a terméket olyan adóalany vagy nem adóalany jogi személy részére értékesítik, akinek, illetve amelynek a Közösségen belüli termékbeszerzései a 3. cikk (1) bekezdése értelmében nem tartoznak a héa hatálya alá, vagy bármely más nem adóalany részére értékesítik;
- d) termékértékesítések olyan adóalany vagy nem adóalany jogi személy részére, akinek, illetve amelynek a Közösségen belüli termékbeszerzései a 3. cikk (1) bekezdésének értelmében nem tartoznak a héa hatálya alá, vagy bármely más nem adóalany, ha a feladás kiindulási és érkezési helye szerinti tagállam megegyezik.

Az a) pontban említett értékesítések esetében a héabevallásnak tartalmaznia kell az azon tagállamok által adott esetben megállapított egyedi héaazonosító számot vagy adónyilvántartási számot is, ahonnan a termékeket feladják vagy elfuvarozzák.

A b) pontban említett értékesítések esetében a héabevallásnak tartalmaznia kell az azon tagállamok által adott esetben megállapított egyedi

héaazonosító számot vagy adónyilvántartási számot is, ahonnan a termékeket feladják vagy elfuvarozzák.

A héabevallásnak fogyasztás szerinti tagállamonkénti bontásban kell tartalmaznia az e bekezdésben foglalt információkat.”;

c) a cikk a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) A (2) bekezdésben meghatározott adatszolgáltatási kötelezettség az azonosítót kiadó tagállamtól eltérő tagállamban megvalósuló, feladás vagy fuvarozás nélküli termékértékesítésre is vonatkozik.”;

d) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Amennyiben az e különös szabályozás hatálya alá tartozó szolgáltatást nyújtó adóalany az azonosítót kiadó tagállamtól eltérő tagállamban egy vagy több olyan állandó telephellyel rendelkezik, ahonnan szolgáltatást nyújt, a héabevallásnak ezenfelül fogyasztás szerinti tagállamonkénti bontásban tartalmaznia kell az ilyen szolgáltatásnyújtás héa nélküli összértékét, adott esetben az alkalmazandó héamértékeket, adott esetben a megfelelő héa – héamértékek szerint lebontott – teljes összegét, valamint a fizetendő héa teljes összegét is minden olyan tagállam vonatkozásában, amelyben az adott személy telephellyel rendelkezik, és tartalmaznia kell az egyéni héaazonosító számot vagy e telephely adónyilvántartási számát.”;

e) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Amennyiben a héabevallás 369f. cikk szerinti benyújtásának időpontját követően a bevallás módosítására van szükség, a módosításokat egy következő bevallásban kell szerepeltetni, az eredeti bevallás 369f. cikk szerinti benyújtási határidejétől számított három éven belül. E későbbi bevallásban meg kell jelölni az érintett fogyasztás szerinti tagállamot, az adómegállapítási időszakot és a módosítandó héaösszeget.”

23. A 369m. cikk a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Az (1) bekezdéstől eltérve a tagállamok előírják, hogy a 14a. cikk (1) bekezdése szerint vélelmezett értékesítőként eljáró adóalany a harmadik területekről vagy harmadik országokból behozott termékek minden általa végzett távértékesítésére e különös szabályozást alkalmazza.”

24. A 369p. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következő e) ponttal egészül ki:

„e) olyan adóalanyi minőség, amikor a 14a. cikk (1) bekezdésének megfelelően az adóalany úgy tekintendő, mintha ő kapta volna meg, majd ő maga értékesítette volna a termékeket.”;

b) a (3) bekezdés a következő f) ponttal egészül ki:

„f) olyan adóalanyi minőség, amikor a 14a. cikk (1) bekezdésének megfelelően az adóalany úgy tekintendő, mintha ő kapta volna meg, majd ő maga értékesítette volna a termékeket.”

25. A 369r. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés d) pontjának helyébe a következő szöveg lép:

„d) ha a szóban forgó adóalany tartósan nem tartja be az e különös szabályozásra vonatkozó előírásokat, és amennyiben a 369m. cikk (4) bekezdésével összhangban nem kötelező e szabályozás alkalmazása.”;

b) a (3) bekezdés d) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„d) ha a szóban forgó adóalany tartósan nem tartja be az e különös szabályozásra vonatkozó szabályokat, és amennyiben a 369m. cikk (4) bekezdésével összhangban nem kötelező e szabályozás alkalmazása;”

c) a cikk a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Amennyiben a 369m. cikk (4) bekezdésével összhangban kötelező a különös szabályozás alkalmazása, az azonosítót kiadó tagállam – az azonosítási nyilvántartásból való törlés kivételével – megfelelő intézkedéseket hoz, amennyiben az adóalany tartósan nem tesz eleget e különös szabályozásra vonatkozó szabályoknak.”

26. A 369t. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Amennyiben a héabevallás 369s. cikk szerinti benyújtásának időpontját követően a bevallás módosítására van szükség, a módosításokat egy következő bevallásban kell szerepeltetni az eredeti bevallás 369s. cikk szerinti benyújtási határidejétől számított három éven belül. E későbbi bevallásban meg kell jelölni az érintett fogyasztás szerinti tagállamot, az adómegállapítási időszakot és a módosítandó heaösszeget.”

27. A XII. cím 6. fejezete a következő 5. szakasszal egészül ki:

„5. szakasz

A saját termékek továbbítására vonatkozó különös szabályozás

369xa. cikk

E szakasz alkalmazásában és az egyéb közösségi rendelkezések sérelme nélkül a következő fogalom meghatározásokat kell alkalmazni:

1. „saját termékek továbbítása”: a 17. cikk (1) bekezdésével összhangban egy másik tagállamba irányuló terméktovábbítás, beleértve a 14a. cikk (3) bekezdése szerinti terméktovábbításokat is, és nem foglalja magában a termékek feladásának vagy fuvarozásának érkezési helye szerinti tagállam által meghatározott, 189. cikk a) pontja szerint tárgyi eszközök, illetve az olyan termékek továbbítását, amelyek tekintetében az adott tagállamban nem áll fenn teljes körű adólevonási jog;
2. „azonosítót kiadó tagállam”: az a tagállam, amelynek a területén az adóalany gazdasági tevékenységének székhelye van, vagy amennyiben az adóalany gazdasági tevékenységének székhelye a Közösségen kívül van, az a tagállam, amelyben az adóalany állandó telephelye van.

Ha az adóalany gazdasági tevékenységének székhelye nem a Közösségben található, de a Közösségen belül egynél több állandó telephellyel rendelkezik, akkor az azonosítót kiadó tagállam az azon állandó telephely szerinti tagállam, amelyben az adóalany ezen különös szabályozás alkalmazását bejelenti. Az adóalanyt az említett döntés az érintett naptári évre és az azt követő két naptári évre köti.

Ha az adóalany gazdasági tevékenységének székhelye nem a Közösségben található, és a Közösségen belül nem rendelkezik állandó telephellyel, akkor az azonosítót kiadó tagállam a termék feladásának vagy fuvarozásának kiindulási helye szerinti tagállam. Ha több tagállamból is indul termékeladás vagy - fuvarozás, e tagállamok közül az adóalany jelöli meg az azonosítót kiadó tagállamot. Az adóalanyt az említett döntés az érintett naptári évre és az azt követő két naptári évre köti.

369xb. cikk

A tagállamok minden olyan adóalany részére engedélyezik e különös szabályozás alkalmazását, akik saját termékeket továbbítanak.

E különös szabályozás a saját termékeknek az e szabályozás kapcsán nyilvántartásba vett adóalanyok által végrehajtott valamennyi továbbítására alkalmazandó.

369xc. cikk

Az adóalany köteles bejelenteni az azonosítót kiadó tagállamnak az e különös szabályozás hatálya alá tartozó adóztatandó tevékenységeinek megkezdését és megszüntetését, valamint olyan módon történő megváltoztatását, amelynek következtében az adóalany a továbbiakban nem teljesíti az e különös szabályozás alkalmazásához szükséges feltételeket. Az adóalanyt elektronikus úton kell közölnie ezen információkat.

369xd. cikk

A különös szabályozást alkalmazó adóalanyt csak az azonosítót kiadó tagállamban azonosítják az ezen különös szabályozás keretében lebonyolított adóztatandó ügyletek tekintetében. Erre a célra a tagállam az adóalany számára a belföldi rendszer keretében fennálló kötelezettségei tekintetében korábban kiadott egyedi héaazonosító számot használja.

369xe. cikk

Az azonosítót kiadó tagállam az alábbi esetek bármelyikének fennállása esetén kizárja az adóalanyt ebből a különös szabályozásból:

- a) ha az adóalany bejelenti, hogy a saját termékei tekintetében már nem végez e különös szabályozás hatálya alá tartozó terméktovábbítást;
- b) ha más okból feltételezhető, hogy az adóalanyt az e különös szabályozás hatálya alá tartozó adóztatandó tevékenysége befejeződött;
- c) ha a szóban forgó adóalany már nem teljesíti az e különös szabályozás alkalmazásához szükséges feltételeket;
- d) ha a szóban forgó adóalany tartósan nem tartja be az e különös szabályozásra vonatkozó előírásokat.

369xf. cikk

Az e különös szabályozást alkalmazó adóalany az azonosítót kiadó tagállam számára minden egyes hónapra vonatkozóan elektronikus úton héabevallást nyújt

be, függetlenül attól, hogy végzett-e e különös szabályozás hatálya alá tartozó terméktovábbításokat. A héabevallást azon adómegállapítási időszak végét követő hónap végéig kell benyújtani, amelyre a bevallás vonatkozik.

369xg. cikk

(1) A héabevallásnak tartalmaznia kell a 369xd. cikkben említett héaazonosító számot, valamint minden olyan tagállam tekintetében, ahová a termékeket feladják vagy továbbítják, az e különös szabályozás hatálya alá tartozó azon terméktovábbítások héa nélküli teljes összegét, amelyek esetében az adóköteles esemény az adómegállapítási időszakban következett be.

A héabevallásnak az e cikk (3) bekezdésében foglaltak szerint a korábbi adómegállapítási időszakokra vonatkozó módosításokat is tartalmaznia kell.

(2) Amennyiben a termékeket az azonosítót kiadó tagállamtól eltérő tagállamokból adják fel vagy fuvarozzák el, a héabevallásnak minden egyes olyan tagállam tekintetében is tartalmaznia kell az e különös szabályozás hatálya alá tartozó terméktovábbítások héa nélküli teljes összegét, ahonnan a termékeket feladják vagy elfuvarozzák.

A héabevallásnak tartalmaznia kell az azon tagállamok által adott esetben megállapított egyedi héaazonosító számot vagy adónyilvántartási számot is, ahonnan a termékeket feladják vagy elfuvarozzák. A héabevallásnak az e bekezdésben foglalt információkat azon tagállamonkénti bontásban kell tartalmaznia, ahová a termékeket feladják vagy elfuvarozzák.

(3) Amennyiben a héabevallás 369xf. cikk szerinti benyújtásának időpontját követően a bevallás módosítására van szükség, a módosításokat egy következő bevallásban kell szerepeltetni, az eredeti bevallás 369xf. cikk szerinti benyújtási határidejétől számított három éven belül. E későbbi bevallásban meg kell jelölni azon tagállamot, ahová a termékeket feladják vagy elfuvarozzák, az adómegállapítási időszakot és a módosítandó adóalapot.

369xh. cikk

(1) A héabevallást euróban kell elkészíteni.

Azok a tagállamok, amelyek nem vezették be az eurót, előírhatják, hogy a héabevallás a saját nemzeti pénznemükben készüljön.

Ha a szolgáltatásnyújtást más pénznemben számolták el, az e különös szabályozást alkalmazó adóalanynak a héabevallás kitöltéséhez az adómegállapítási időszak utolsó napján érvényes átváltási árfolyamot kell alkalmaznia.

(2) Az átváltást az Európai Központi Bank által az adott napra vonatkozóan közzétett átváltási árfolyamon kell elvégezni, vagy ha az érintett napon nem tettek közzé árfolyamot, akkor a következő közzétételi napon közzétett árfolyamon.

369xi. cikk

E különleges szabályozás alkalmazásában mentesül a Közösségen belüli termékbeszerzés abban a tagállamban, ahová a termékeket feladják vagy elfuvarozzák.

369xj. cikk

Az e különös szabályozást alkalmazó adóalany az e különös szabályozás hatálya alá tartozó adóztatandó tevékenységei tekintetében nem vallhatja be az e szabályozás szerinti héabevallásában az ezen irányelv 168. cikkének megfelelően levonható héát azokban a tagállamokban, ahová vagy ahonnan a termékeket feladják vagy elfuvarozzák. A 86/560/EGK irányelv 1. cikkének 1. pontjától, valamint a 2008/9/EK irányelv 2. cikkének 1. pontjától, 3. cikkétől és 8. cikke (1) bekezdésének e) pontjától eltérve az érintett adóalany az említett irányelveknek megfelelően héavisszatérítést kap. A 86/560/EGK irányelv 2. cikkének (2) és (3) bekezdése és 4. cikkének (2) bekezdése nem alkalmazandó az e különös szabályozás hatálya alá tartozó termékekkel kapcsolatos visszatérítésekre.

Amennyiben az e különös szabályozást alkalmazó adóalanyt az e különös szabályozás hatálya alá nem tartozó egyéb tevékenységek tekintetében nyilvántartásba kell venni valamely tagállamban, az adott tagállamban a részére értékesített, illetve nyújtott termékekkel vagy szolgáltatásokkal összefüggésben az adott tagállamban felmerült héát a 250. cikk szerint benyújtandó héabevallásban vonhatja le.

369xk. cikk

(1) Az e különös szabályozást alkalmazó adóalanyt nyilvántartást kell vezetnie a saját termékek e különös szabályozás hatálya alá tartozó továbbításairól. A nyilvántartásnak kellően részletesnek kell lennie ahhoz, hogy a termékek feladásának vagy fuvarozásának kiindulási vagy érkezési helye szerinti tagállam adóhatósága ellenőrizni tudja a héabevallás helyességét.

(2) Az (1) bekezdésben említett nyilvántartást kérésre elektronikus úton a termékek feladásának vagy fuvarozásának kiindulási vagy érkezési helye szerinti tagállam és az azonosítót kiadó tagállam rendelkezésére kell bocsátani.

A nyilvántartást a saját termék továbbítását magában foglaló év december 31-től számított 5 évig meg kell őrizni.”

3. cikk

A 2006/112/EK irányelv 2026. január 1-jén hatályba lépő módosításai

A 2006/112/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 243. cikkben a (3) bekezdést el kell hagyni.
2. A 262. cikkben a (2) bekezdést el kell hagyni.

4. cikk

A 2006/112/EK irányelv 2028. január 1-jén hatályba lépő módosításai

A 2006/112/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 42. cikk b) pontja helyébe a következő szöveg lép:
„b) a beszerző eleget tett a 265. cikkben meghatározott, a Közösségen belüli beszerzésekre vonatkozó adatok továbbításával kapcsolatos kötelezettségeinek.”
2. A 138. cikk (1a) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1a) Az e cikk (1) bekezdésében meghatározott adómentesség nem alkalmazandó, ha az értékesítő nem tett eleget a 262. és a 263. cikkben meghatározott, a Közösségen belüli ügyletekre vonatkozó adatok közlésére irányuló kötelezettségének, vagy ha e továbbított adatok ezen értékesítés vonatkozásában nem a 264. cikk alapján megkövetelt helyes információkat tartalmazzák, kivéve, ha az értékesítő megfelelően és az illetékes hatóságok számára kielégítő módon meg tudja indokolni a hiányosságokat.”

3. A 218. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„Ezen irányelv alkalmazásában a számlákat strukturált elektronikus formában kell kiállítani. A tagállamok azonban a XI. cím 6. fejezetében meghatározott adatszolgáltatási kötelezettségek hatálya alá nem tartozó ügyletek esetében számlaként papíralapú vagy más formátumú dokumentumokat is elfogadhatnak. A tagállamok lehetővé teszik az elektronikus számlák kiállítását, amelyek megfelelnek az elektronikus számlázásra vonatkozó európai szabványnak és a 2014/55/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv szerinti szintaxisok listájának. Az elektronikus számlák adóalanyok általi kiállítása és továbbítása nem köthető az adóhatóságok előzetes kötelező engedélyéhez vagy ellenőrzéséhez.”

4. A 222. cikk első bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„A 138. cikkben meghatározott feltételeknek megfelelően teljesített termékértékesítés vagy az olyan szolgáltatásnyújtás esetén, amelynél a héát a 194. és 196. cikk alapján a termék beszerzőjének, illetve a szolgáltatás igénybe vevőjének kell megfizetnie, a számlát legkésőbb az adóztatandó tényállást követő két munkanapon belül ki kell állítani.”

5. A 223. cikket el kell hagyni.

6. A 226. cikk a következő 16., 17. és 18. ponttal egészül ki:

„16. helyesbítő számla esetében a 2. pontban említett, a helyesbített számlát azonosító sorszám;

17. az értékesítő azon bankszámlájának IBAN-száma, amelyen a számla ellenértékét jóváírják. Ha az IBAN-szám nem áll rendelkezésre, bármely más olyan azonosító, amely egyértelműen azonosítja azt a bankszámlát, amelyen a számla ellenértékét jóváírják;

18. a termékek vagy szolgáltatások kifizetése esedékességének időpontja, vagy – amennyiben részletfizetésről állapodtak meg – az egyes kifizetések időpontja és összege.”

7. A XI. cím 6. fejezetének címe helyébe a következő szöveg lép:

„6. FEJEZET

Digitális adatszolgáltatási követelmények”.

8. A XI. cím 6. fejezete a következő, 1. szakaszhoz tartozó címmel egészül ki:

„1. szakasz

Az ellenérték fejében végzett, adóalanyok közötti, határokon átnyúló termékértékesítésekre és szolgáltatásnyújtásokra vonatkozó digitális adatszolgáltatási követelmények”.

9. A 262. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés bevezető szövegrésze helyébe a következő szöveg lép:

„Minden héaazonosító számmal rendelkező adóalany a következő adatokat nyújtja be a letelepedése vagy héaazonosító száma szerinti tagállamnak a 138. cikkel összhangban végrehajtott minden egyes termékértékesítésről és terméktovábbításról, a 20. cikkel összhangban végrehajtott minden egyes, Közösségen belüli termékbeszerzésről, valamint minden olyan szolgáltatásnyújtásról, amely az értékesítő letelepedési helye szerinti tagállamtól eltérő tagállamban adóköteles.”.

10. A 263. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„263. cikk

(1) A 262. cikk (1) bekezdésében említett adatokat az adóalany által végrehajtott minden egyes ügylet vonatkozásában legkésőbb a számla kiállításától, vagy – amennyiben az adóalany nem tesz eleget számlakiállítási kötelezettségének – azon időponttól számított két munkanapon belül kell továbbítani, amikor a számlát ki kellett volna állítani. Az adatokat az adóalany vagy az adott adóalany nevében eljáró harmadik fél továbbítja. A tagállamok gondoskodnak az ilyen adatok benyújtásához szükséges elektronikus eszközökről.

A tagállamok lehetővé teszik az olyan elektronikus számlák adatainak továbbítását, amelyek megfelelnek az elektronikus számlázásra vonatkozó európai szabványnak és a 2014/55/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv szerinti szintaxisok listájának.

A tagállamok engedélyezhetik az elektronikus számlák adatainak olyan más adatformátumok használatával történő továbbítását, amelyek biztosítják az elektronikus számlázásra vonatkozó európai szabvánnyal való átjárhatóságot.

(2) Az (1) bekezdésben említett adatok szolgáltatására szolgáló közös elektronikus üzenetet a 904/2010/EU rendelet 58. cikkének (2) bekezdésében előírt eljárással összhangban kell meghatározni.”

11. A 264. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„264. cikk

A 263. cikkel összhangban továbbított adatok a következő elemek mindegyikét tartalmazzák:

- a) a 226. cikk 1–4., 6., 8–11a., 16., 17. és 18. pontjában említett információk;
- b) a 138. cikk (2) bekezdésének c) pontjával összhangban a termékeknek másik tagállamba történő továbbításából álló értékesítések esetében az említett értékesítéseknek a 76. cikknek megfelelően meghatározott összértéke.”

12. A 265. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„265. cikk

A 42. cikkben meghatározott, Közösségen belüli termékbeszerzés esetében az azon tagállamban héaazonosító számmal rendelkező adóalany, amelyben a héaazonosító számot a részére megállapították, és amelyben az említett adóalany a termékbeszerzést végezte, az adatszolgáltatás keretében a következő információkat köteles megadni:

- a) az érintett tagállam által az adóalany részére megállapított azon héaazonosító szám, amellyel a termékbeszerzéseket és a későbbi termékértékesítéseket végezte;
- b) az adóalany által végzett későbbi értékesítés beszerzője részére a feladott, illetve elfuvarozott termékek rendeltetési helye szerinti tagállam által megállapított héaazonosító szám;
- c) az adóalany által a feladott, illetve fuvarozott termékek rendeltetési helye szerinti tagállamban végzett minden egyes értékesítés héa nélküli értéke.’

13. A 266. cikket el kell hagyni.

14. A 267. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„267. cikk

A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy azok a személyek, akik a 194. vagy 204. cikk értelmében a tagállam területén nem letelepedett adóalany helyett az adó fizetésére kötelezettek minősülnek, teljesítsék az e fejezetben megállapított adatszolgáltatási kötelezettségüket.”

15. A 268. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„268. cikk

A tagállamok előírják, hogy azok az adóalanyok, akik a területükön a 21. és 22. cikkben említett Közösségen belüli termékbeszerzést, illetve ilyennek minősülő ügyleteket végeznek, az e fejezetben előírtaknak megfelelően adatokat szolgáltatassanak ezekről az ügyletekről.”

16. A 269., a 270. és a 271. cikket el kell hagyni.

17. A XI. cím 6. fejezete a következő 2. szakasszal egészül ki:

„2. szakasz

A valamely tagállam területén ellenérték fejében végzett, adóalanyok közötti termékértékesítésekre és szolgáltatásnyújtásokra vonatkozó digitális adatszolgáltatási követelmények

271a. cikk

(1) A tagállamok előírhatják, hogy a területükön héaazonosító számmal rendelkező adóalanyok elektronikus úton küldjék meg adóhatóságaiknak a területükön más adóalanyok részére ellenérték fejében teljesített termékértékesítésekre és szolgáltatásnyújtásokra vonatkozó adatokat.

(2) A tagállamok előírhatják, hogy a területükön héaazonosító számmal rendelkező adóalanyok elektronikus úton küldjék meg adóhatóságaiknak az e cikk (1) bekezdésében és a 262. cikkben említettektől eltérő adóköteles ügyletekre vonatkozó adatokat.

271b. cikk

Ha valamely tagállam a 271a. cikk alapján előírja az adatok megküldését, az adóalany vagy az adóalany nevében eljáró harmadik fél ezeket az adatokat

ügyletenként legkésőbb a számla kiállításától, vagy – amennyiben az adóalany nem tesz eleget számlakiállítási kötelezettségének – azon időponttól számított két munkanapon belül továbbítja, amikor a számlát ki kellett volna állítani. A tagállamok lehetővé teszik az olyan elektronikus számlák adatainak továbbítását, amelyek megfelelnek az elektronikus számlázásra vonatkozó európai szabványnak és a 2014/55/EU irányelv szerinti szintaxisok listájának.

A tagállamok engedélyezhetik az elektronikus számlák adatainak más adatformátumok használatával történő továbbítását.

271c. cikk

A Bizottság legkésőbb 2033. március 31-ig a tagállamok által szolgáltatott információk alapján jelentést nyújt be a Tanácsnak az e szakaszban meghatározott nemzeti adatszolgáltatási követelmények működéséről. E jelentésben a Bizottság értékeli a további harmonizációs intézkedések szükségességét, és szükség esetén megfelelő javaslatot tesz ilyen intézkedésekre.”

18. A 273. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„273. cikk

A tagállamok megállapíthatnak más kötelezettségeket is, amelyeket szükségesnek ítélnék a héa pontos behajtása és az adócsalás megakadályozása érdekében, arra a követelményre is figyelemmel, hogy az adóalanyok által teljesített belföldi és tagállamok közötti ügyleteket egyenlő bánásmódban kell részesíteni, és feltéve, hogy az ilyen kötelezettségek nem támasztanak a tagállamok közötti kereskedelemben a határátlépéssel összefüggő alaki követelményeket.

Az első albekezdésben említett lehetőséget nem lehet a 3. fejezetben meghatározott kötelezettségeket meghaladó további számlázási kötelezettségek előírására, sem pedig a XI. cím 6. fejezetében meghatározottakon felüli további adatszolgáltatási kötelezettségek végrehajtására felhasználni.”

5. cikk

Átültetés

(1) A tagállamok legkésőbb 2023. december 31-ig elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ezen irányelv 1. cikkének megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

Ezeket a rendelkezéseket 2024. január 1-jétől alkalmazzák.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok legkésőbb 2024. december 31-ig elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ezen irányelv 2. cikkének megfeleljenek.

Ezeket a rendelkezéseket 2025. január 1-jétől alkalmazzák.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(3) A tagállamok legkésőbb 2025. december 31-ig elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ezen irányelv 3. cikkének megfeleljenek.

Ezeket a rendelkezéseket 2026. január 1-jétől alkalmazzák.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(4) A tagállamok legkésőbb 2027. december 31-ig elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ezen irányelv 4. cikkének megfeleljenek.

Ezeket a rendelkezéseket 2028. január 1-jétől kell alkalmazni.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(5) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

6. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

7. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

*a Tanács részéről
az elnök*